Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 1962 — SIX PAGES — NGÀY THỨ NĂM 26 FÉVRIER 1925 — NGÀY MỒNG 4 THÁNG HAI NĂM ẤT-SỬU — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 17

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN
[illegible]

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS)

南中日報 六省新聞

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES S'ADRESSER: [illegible]
Saigon: aux Bureaux du Journal, rue Catinat, [illegible]
A Hanoi: aux Bureaux du Trung-[illegible]
A Paris: chez M. M. Mayence & [illegible]

Thơ, chèques và mandats gởi mua báo thì để ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA. Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì cho M. LÊ-HOẰNG-MƯU, chủ [illegible]

THẾ NÀO LÀ NGƯỜI có chí cả

Thường nghe nói: Làm trai phải có chí cả.... mà chí cả nên thế nào?

Như ông nói chuyện với ai, ông cũng gở ý hay là ông nói ra cho người ta biết ông là người có chí cả, rằng ông làm thế nầy mà kinh dinh sự nghiệp, toan mưu kia cho được cái kết quả hay. Nghe qua thì cái cuộc hành-động của ông thật là vĩ-đại; cái mục-đích của ông thật là cao thâm; còn ông đây hẳng là trang trí-thức bất phàm, có tài vẫy-vùng dọc-ngang tạo nên thời thế. Mà, xét kỹ là một cái lầm. Cái lầm của ông mà ông chẳng chịu nghĩ ra, là vì ruột gan ông bao nhiêu ông đều móc đưa cho kẻ nghịch của ông dòm thấy rồi, không lấy làm chắc cái kết quả của ông đợi chờ sẽ có. Thành ra sự nói mà chơi, mà thét rồi ít ai tin những người hay nói.

Nhiều người hay tự-phụ gọi mình là người có chí-cả rồi đem lòng khi-nhơn ngạo vật. Đừng, đừng nói ra chi, lại cũng chẳng nên làm chi vậy. Có một vấn-đề nào phải nghĩ suy mùi-mẫn, khảo xét rõ-ròi, chẳng nên thấy mình làm đặng xong việc gì mà vỗ tay cười ha-hả.

Kìa, tên khách bán đậu-phộng rang đó, có thấy? Nó đi khúc đường vắng vẻ, coi như tai chẳng muốn nghe ai, mắt nó chẳng muốn dòm ai, nó xăm-xúi đưa chơn dường như thể chiêm bao trong lúc thức. Nó ngán đường xa mỏi mệt chăng? Nó rầu cái phận khó long đong chăng? Không! Nó đương lo cho phỉ chí nó đấy: Làm thế nào sanh lợi mau; làm thế nào có tiền lập tiệm; làm thế nào có chành lúa, sắm ghe chài... Nó không nói ra. Một ngày kia nó trở nên một ông ban rất sung-sướng, rất phỉ tình, ngồi trông lửng khói thuốc ống-điếu bình phất phơ, thâm ngẫm cân khoái lạc.

Người có chí cả chẳng hay tự-phụ mà lại còn lo sợ thiên-hạ nói mình là tự-phụ nữa kia. Ai có buộc mình ở cho vừa lòng mọi kẻ; thậm chí bạng tiểu nhơn? — Không đâu. Song ở đời cần phải biết ngó trước xem sau, phải tùy thời thế. Mình khinh người ta, người ta cũng có chỗ khinh mình được vậy.

Nghinh ngạn cho chúng ghét thì không hay, đành rằng bợ-đỡ cho người yêu là thói dở.

Giữ sao cho cái tâm-địa của mình thế nào đừng ai rõ thấu; mà muốn vậy thì không nên bày mối đố-kỵ mà chi. Mình đố-kỵ cái tệ cái xấu, lẻo đẻo rồi cái tệ cái xấu nó đến cho mình, lắm khi thiệt hại cho mình mà lại ảnh-hưởng đến người khác nữa.

Cái tâm địa của mình, mình giấu thiên hạ; song cần mình phải biết mình rồi mới có thể làm chủ-trương lấy mình một cách đúng-đắng mà tự-lập. Sau nữa là mình phải biết người mới ngừa nổi sự tệ, dụng được điều hay, khỏi sa nhằm hố sâu vực thẳm của người ta đào giữa đường đi của mình kia.

Ở đấy.. Chí cả làm trai phải có, song chẳng nên quên rằng cái chí cả ấy nó lắm khi đày-đọa bấy thân phận anh-hùng; nó làm cho chính ruột bầm gan, ghe phen vì tức bực mà rắp toan đánh liều khuấy đất thọc trời .... Nhưng, phải rốn lòng mà chờ cơ Tạo đổi thay. Rồi cái phần thanh cao cũng không mất.

Thương nhau mới tỏ đôi lời.

THỚI-XUYÊN.

XÀI LỚN CÓ ĐÁNG CHÊ KHÔNG?

(Tiếp theo)

Thế nên nghĩ cho đáo-để rồi, mới đành cho con người ta sống ở trên đời nầy, vừa làm mà đền đáp cho đời, mà cũng vừa thâu lấy sự sung-sướng cho thân-hình của mình vậy. Lại cũng bởi một cớ đó mà xui nên mọi người đều phải tầu bắc bôn nam, hâm mộ cần cho được miếng mồi phú-quí. Chớ thử nghĩ: giả như cả trong thiên-hạ đều lấy một lẽ là Tạo-hóa sanh ta ra đây là sở-dĩ để cho ta lo trả nợ đời cho viên-mãn đó thôi, không còn biết tưởng gì đến điều hưởng sự vui thú sung-sướng của đời, thì miễn làm cho có đủ mà nuôi sự sống qua ngày, bất-tất phải thức khuya dậy sớm, lặn suối trèo non, tuông rừng lướt buội, đặng tranh giành miếng mồi phú quí làm chi cho mệt. Mà hễ người chẳng lòng tranh giành hâm-mộ miếng mồi phú-quí thì đồng tiền — bất-câu là ở về thời-buổi nào — vị-tất có giá-trị quí-hồ gì! Còn ai lấy đồng-tiền mà làm ông Thần lễ-bái nữa?

Nhưng thế thường dầu cho ai cũng vậy, cũng hay khuyên bảo rằng: «Làm người chẳng nên xài-phí cho quá lẽ» Câu khuyên ấy chúng ta có biết tại sao chăng? Ấy là một câu để nhắc chừng trong thiên-hạ! vì quí trọng đồng tiền; vì lo cho người đời phải lâm vào cảnh khổ-não gian-truân; vì sợ cho con người phải vây-vả tấm thân chẳng hưởng được sự sung-sướng của đời cho bền-bỉ, mà buộc phải khuyên-lơn nhắc bảo hằng ngày đó; chớ rõ kỹ lại thời nào phải ai ép cấm người đời về sự tiu-pha xài phí. Người mà không chơi-bời xài-phí thì trong đời còn có lạc-thú gì! Cũng tỉ như đã vợ chồng mà chẳng có tình nghĩa dìu-dặt gì thì cuộc sắc cầm kia có chi gọi rằng mặng-nồng thắm-thủy. Nhưng mà nghịch lại, nếu trong đạo vợ chồng mà mãi cứ miệt-mài vào một cuộc truy hoan, dỉ ân dan-díu, ngoài ra không còn biết tưởng gì là thế giới, gì là xã hội, gì là công-danh sự nghiệp ở đời, thì lại e cho cuộc mặng-nồng kia lần lần phải mất.

« Quá chiều ắt phải chán chường Ê-A-h »

Ấy vậy, cứ lấy lẽ đó mà suy cho cuộc tiu-pha xài-phí của người đời cũng ra một thể, vì làm ra có của có tiền mà chẳng dám ăn xài, tiêu-phí thì chẳng khác nào sanh ra để làm mọi giữ của cho đời, không còn biết trong đời là có gì lạc-thú; nhưng nếu xài mà không kể gì là còn hết, không kể gì là sự-nghiệp gia-cang thì lại lo cho cuộc vui thú kia phải trở thành ra điều gian-nan khốn-khổ — Thế thì buộc con người ta chẳng nên xài phí lớn chăng? — Theo như câu hỏi nầy tôi xin tạm ngưng lại, vì không dám để quyết lời nào. Phải cùng không còn nhờ đấng cao minh thẩm xét. Chớ còn theo ý tôi nghĩ: Đã đành rằng con người không nên không biết xài; song xài mà chẳng kể còn kể hết, chẳng màng lo đến gia-cang sự-nghiệp ở đời thời rõ là một điều buông-lung thái quá, ta không nên lắm vậy; chỉ ư cuộc xài lớn mà cấm buộc con người, thì e cho chẳng đáng. Xài làm sao mà gọi rằng xài lớn? Nếu đối với mình thì cho lớn, mà đối với người họ lại xem chẳng đáng gì; trong hai lẽ ấy mới đoán quyết làm sao?

Thế nên dám tưởng trong cuộc xài-phí tiu-pha của người đời, ngoài những nết hung-hăng hư-hại, chỉ biết một lẽ có đồng nào xài cho hết đồng nấy, phóng-túng buông-lung, không màng gì đến sự hết còn, cùng gia-cang sự nghiệp, thì không biết xài thế nào là lớn. Vì như kẻ có bạc đồng thì xài bạc cắc, kẻ có bạc chục xài bạc đồng, cũng bạc trăm xài bạc chục v... v... cứ tùy cái số có của mình mà xài-phí cho vừa, chớ chẳng lẽ người đã có bạc muôn bạc triệu rồi buộc họ ra đường phải đi bộ hoặc ăn uống vất-vả theo mấy cái quán, cái lều. Như thế chẳng ra lẽ là kẻ làm mọi giữ của cho đời đó vậy.

LÊ-QUANG-VĂN

(Mai tiếp).

VÔ TUYẾN-ĐIỆN

Ngày 23 Février 1925

Viếng Paris

Bảy ông Trưởng-giáo ở Tây-tạng (Trung-hoa) đã đến thành Paris.

Đấu xảo

Chiếc tàu đò «Cuili» đã đến thành Mạt-xây có chở qua 305 thùng đồ của Trung-kỳ gởi qua chưng ở cuộc đấu xảo mỹ-thuật.

Phái-bộ xe hơi

Phái-bộ xe hơi của hai ông Tranin và Duverne ở thành Konakry đã đến Masmonah ở bờ biển Hồng-hải. Ấy là mới lần thứ nhứt có người ngồi xe hơi đi ngang châu A-phi-rich một khúc đường 6 ngàn cây số. Bộ thuộc-địa có tư điển tín khen tặng.

Mổ xẻ

Đức Giám-quốc Evert xứ A-lơ-măng đau chót ruột già đã bị quan thầy mổ.

Đảng Bảo-quốc

Ông Vieckler mới được cử làm đầu cho đảng bảo-quốc A-lơ-măng.

Tuyệt-kỵ

Ban Ủy-viên tra cứu thành Mossoul đã làm xong các công việc.

Về nước

Ông Alessandri Giám-quốc tiền-quốc C[illegible] ở Nam Mỹ quốc có nói với thông tin [illegible] truyền-tin Havas theo đưa ngài [illegible] thành Bô-lôn rằng ngài chẳng bao [illegible] quên được thời giờ ngài ở bên Pháp, [illegible] lấy làm cảm cảnh sự tiếp đãi trọng [illegible] của các nhà chánh-sách văn vật và [illegible] báo.

Tạ thế

Ông Brauting nguyên Thủ-tướng xứ [illegible] đã tạ thế.

Rút-xi

Cứ theo báo «Daily Express» có tin [illegible] thành Moscou nói rằng chức sứ-thần [illegible] Đông-kinh (Nhựt-bổn) đã định cho [illegible] Trotsky và ông Joffe. Ông Trotsky [illegible]

Ăng-lê

Ông Chamberlain mới ở phòng [illegible] nghị rằng đương thời Ăng-lê không cử [illegible] thần Anh bên Rút-xi.

Bồi thường

Ông Parker Gilbert chuyển cho bản Ủ[illegible] bồi thường tiền thâu bên A-lơ-măng th[illegible] chương trình ông Dayes trong năm th[illegible] đầu. Số tiền được 480 triệu đồng mar[illegible] vàng.

Trung-kỳ học chánh tòa

Tờ nghị-định quan Khâm-sứ ngày 12 tháng giêng năm 1925, định thể lệ cấp bằng Tiểu-học yếu-lược ở bản xứ

Khoản thứ nhứt. — Chiếu theo tờ nghị định quan Toàn-quyền Đông-pháp ngày 18 tháng 9 năm 1924 đặt ra thi bằng cấp Tiểu-học yếu-lược bản xứ để xét việc học ba lớp đầu Sơ-đẳng-học, thể lệ bằng-cấp đó tại Trung-kỳ định như sau nầy. Khoa thi ấy gồm có hạch viết và hạch nói bằng tiếng bản xứ và những môn nguyện thi bằng tiếng Pháp và chữ Nho.

Khoản thứ hai. — MÔN HẠCH VIẾT

a) Một bài ám-tả dễ dễ bằng tiếng bản xứ (dài chừng 8, 10 hàng), hạng 50 phút đồng hồ. Những chấm hết câu phải đọc cho sĩ-tử biết.

b) Một bài luận dài chừng 12, 15 hàng bằng tiếng bản xứ (đề luận dễ dễ lựa theo lối tả cảnh, lối viết thơ, hay lối kể sự tích). Hạng 50 phút.

c) Hai bài toán đố dễ dễ bằng tiếng bản xứ ra theo bốn phép hay theo phép đo lường. Hạng 50 phút.

Món nguyện thi

d) Một bài ám-tả thật dễ dài chừng 8, 10 hàng bằng tiếng Pháp; những chấm hết câu có đọc. Hạng 50 phút.

e) Một bài viết tập chữ Nho thật dễ (bài viết tập đó độ 15 chữ thường, viết bằng viết Annam). Hạng 50 phút.

Khoản thứ ba. — MÔN HẠCH NÓI

f) Hạch một bài tập đọc bằng tiếng bản xứ, hỏi cách viết và nghĩa [illegible]

[illegible]

«Nguyện-thi Pháp tự» hay «Nguyện-thi Hán tự» hay cả «Nguyện-thi Pháp tự và Hán tự».

Nếu bài làm mà chữ xấu lắm thì bớt [illegible] điểm; còn để nhớp và sửa lại nhiều nữa thì bớt 2 điểm.

Khoản thứ năm. — Nếu hạch viết được 30 điểm hay là quá 30 điểm mới được vào kỳ vấn-đáp. Còn hạch viết và hạch nói được 50 điểm hay là quá 50 điểm mới được đậu.

Khoản thứ 6. — Muốn thi bằng Sơ-học-Yếu-lược Bản-xứ, các sĩ-tử bất kỳ nam nữ cho được mười tuổi trở lên, kể cho tới 31 tháng chạp năm đi thi. Nếu chưa tới tuổi mà xin thi thì không cho, còn lớn tuổi mấy thì cũng được thi.

Trước kỳ thi một tháng rưỡi, muốn thi thì phải nộp tại trường tỉnh một cái đơn theo kiểu đính vào nghị-định nầy bằng chữ Quốc-ngữ hay là bằng tiếng pháp có lý-trưởng đóng nhận-thiệt. Đơn làm bằng giấy thường cũng được, nhưng theo cách thức nầy:

— Tên họ, ngày và chỗ sinh;

— Tên họ, chỗ ở và nghề-nghiệp cha mẹ;

— Học trường nào (trường công hay là trường tư);

— Muốn xin thi chỗ nào;

— Xin thi tiếng bản-xứ mà thôi, hay [illegible]

[illegible]

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

Mời qua

Kỳ tàu mới qua đây tôi mới tiếp thâm đặng một xuồn thứ nước thiệt tốt nhất hạng. Xin quí ông quí bà có mua chớ quên Bồn tiệm là người Annam vì sở phí ít nên bán rẻ hơn các chỗ nhiều lắm.

Thế nào các ông, các bà đến mua giúp tôi cũng lợi hơn, mua chỗ khác lắm giá thì mắc hơn bạc trăm, rất uổng vô cùng.

Tôi tính thật nói ngay xin đồng bang chiếu cố, tôi rất cám ơn.

Nay kính mời
François SỰ,
dãy phố chỗ Chợ-cũ
70 Rue Vannier Saigon.

Thể-thao

(*Coupe Trương-văn-Bền*)

Chiều nay 26 Février 1925, đúng 2 giờ rưỡi, tại sân Citadelle, học-sanh trường Normale đấu với học-sanh trường Chasseloup Laubat.

Tại Mytho, thì học-sanh trường về đấu với học-sanh trường Mytho.

Đến Chúa-nhựt 1er Mars 1925, đúng 2 giờ rưỡi chiều, tại Giadinh, học-sanh trường Chasseloup Laubat đấu với học-sanh trường về.

Tại Cantho, học-sanh trường Normale đấu với học-sanh trường Cantho.

Quá rồi đa

Hôm hôm qua tại ngỏ sau đường d'Espagne, lối chừng 4 giờ rưỡi sáng, có xảy ra một đám [illegible] lúc ấy có đứa nhỏ đi ra chợ đặng bán [illegible] bỗng nhiên một gả nào bật lá gan [illegible] đứa nhỏ ấy mất một cây kiềng vàng (thiệt quá gan) chừng đứa nhỏ đó, la lên thì cha mẹ nó hay bị quân gian chận đường giựt đồ, mới tri hô lên thì linh ti so bắt đặng tên khốn kiếp nầy.

Vậy tôi xin trông linh một thám tray, tìm cho ra mối kẻ nào chứa đứa gian nầy và trừ hại giùm cho dân ở gồm đặng rầy [illegible] bấy lâu bị trộm cướp hoài hoài.

Hai người đi bốn cái xe

Thiệt thuở nay chưa thấy có ai đâu mà ngộ-nghĩnh như hai tên nầy. Nghĩ coi thường thường mỗi người thì đi một cái xe máy mà thôi chớ, có đâu mà lạ đời như vậy.

Hôm bữa nào gần đây, M. De R... là chủ một hãng kia, bị hai đứa là Nguyễn-văn-T... 26 tuổi và Nguyễn-văn-D..., 24 tuổi, cả hai đồng hè nhau đoạt bốn cái xe máy hiệu «Sphinx» giá đáng 220 đồng, đó nghĩ thử coi, nếu không đi thì lấy làm gì, mà đi làm sao mà mỗi người đi tới 2 cái xe lận. Thiệt chơi cái kiểu mới sang lắm.

Xe hơi đụng xe điển

Mới hôm 23 Février này, vào lối 4 giờ rưỡi chiều, tại góc đường Norodom và Paul-Blanchy, chuyến xe điển chạy Gò-vấp, khi chạy đến đó gặp cái xe-hơi số C. 1632, không rõ lúc ấy cái xe điển thấy xe-hơi có cười nhạo gì hay không mà làm cho cái xe-hơi tới nổi bất bình, quyết một mất một còn, đâm sầm chạy tới ủi cái xe điển một cái. Nhưng nghĩ thật là khờ quá, sức mình bao lăm hơi, còn cái xe điển thì mạnh mẽ là dường nào, lại giận nên làm chi cho uổng. Tưởng đụng rồi mập béo được chút nào, chẳng dè đụng vừa rồi cái xe điển cũng trơ trơ, còn mình thì xấu-xao nốt.

Cũng bởi, cái xe-hơi kinh chống lếm tác-tệ như vậy mà xui cho tên sớ-phơ phải sợ mà bỏ xe trốn mất. Thật là rủi ro quá!

Cũng sa vào chứng bịnh ngứa tay

[illegible] có nhiều [illegible] phải cái chứng bịnh ngứa tay qua. Như mới đây có tên Han-kim-[illegible] đương ăn [illegible] giỏi qua chớ, bỗng-nhiên không biết sao hai tay [illegible] và phát ngứa ngẩm, gãi thôi đỏ mỏ đỏ mê mà cũng không thấy đã chút nào [illegible]. Có lẽ chàng ta nhằm chứng độc lắm. Bởi vậy từng thế chàng ta chẳng biết làm sao phải dùng phương thuốc khổ là đoạt của [illegible]

[illegible] đường Amiral Dupré, một số bạc 966 đồng đi mất.

Song chưa rõ khi chúng ta lấy số bạc đó ra đi rồi cái chứng bịnh hại đó có giứt hay không, chớ coi bộ ngồi đứng không yên, vì e có một điều là rồi đây sẽ phải ra vào trong khám. Thôi, ráng trốn nghe không tụi!

GIADINH
Ăn cướp sát nhơn

Chiều hôm kia, mặt trời vừa sụp [illegible], tại làng Tân-phú (Giadinh) ông Đồng-thanh-Xuân, tuổi ngoài sáu mươi; khi ăn cơm rồi ra dạo ngoài vườn. Dò đâu vừa 6 giờ rưỡi, bỗng-nhiên có một đảng ăn cướp bốn đứa băng bờ kéo ngã sau nhà ông mà vô, ba tên thì có súng, còn một tên thì cầm búa, quyết lòng đến làm giữ với đa. Lúc ấy ông vừa thấy tính la mà chưa kịp la thì trong bọn có một tên nhảy bắn ông một phát ngay bắp vế té quị. Tiếp theo đó, tên cầm búa liền xốc tới bổ trên đầu ông một búa bể sọ chết tươi. Lúc thiên-hạ cũng hay nhưng thấy tình thế cũng bắt hồn nên không ai dám tiếp cứu cả. Đoạn bọn cướp ta lục-soát lấy vàng bạc đồ-đạc rồi kéo nhau đi ra đâu [illegible]. Thật coi dễ như chơi, chẳng khác nào lấy đồ trong túi. Chừng rồi việc làng xóm mới áp tới thì chỉ có tới đặng chở thây ông Đồng thanh-Xuân vào nhà thương Giadinh chớ không làm gì.

Còn về tiền của thì chưa biết bọn cướp đó giựt hết bao nhiêu. Vụ còn đang ăn-kết và tập nã bọn ấy.

Của ai quăn đó vậy

Mới đây ông Cai [illegible] Vinh-hội có đem qua bót chánh một xấp hàng, không biết của quân gian nào ăn cắp rồi bỏ sợ ai đó, nên quăng bỏ [illegible] dưới sông, may nhờ có tên Triêm, cu-ly đó vớt được.

Thiệt nghĩ cũng tức cười, đã ăn cắp được rồi mà không xài lại quăn xuống sông cho thủy-phủ. Bộ sợ bà thầy không có đồ bận hay sao mà làm chuyện vô lối như vậy?

CHỢ LÁCH
Ghe bắt sụa cầu

Hôm 22 Février chừng 1 giờ khuya tên [illegible] được 1 chiếc ghe ở bắt Gocôn, tên sách ghe là Võ-văn-Lợi ở làng Tân-n[illegible]-tây, ông Hào-lao-thượng; tên chủ ghe Ng.-v.-Thới ghe của nó đụng cầu Vọng-ngiao làng Bình-sơn hư chút ít, bắt nó sửa lại và phạt nó 0$40.

Thật tên Lợi vô ý quá, cái cầu sầm-sầm sao không coi, may làng Bình-sơn rộng xét cho Annam, nếu chỗ khác phải bị hại không? Khuyên chủ ghe phải coi chừng chớ phá cho bè-bạn có ngày đụng nữa.

Bất hiếu chi tử

Cũng ngày 22 Février 1925, có cô ba Đông đến làng thưa con ruột của cô là Nguyễn-Văn-Nâm đập-đổ phá nhà, làng có đến tại chỗ xét vi-bằng cũng y như thế.

Nên việc nầy cô ba Đông xin làng lập tờ giấy mà phạt răng nó

Khuyên các cụ nhỏ đừng có táo-báo, cha mẹ sanh ta khó vậy.

Tính làm tiệc lớn đa

Hôm bữa 23 Février này, không biết hồi đó mấy giờ, tên linh đi tuần, khi đi đến một cái cây kia lại thấy có bóng ai làm gì núp ở đó. Ban đầu tên linh tưởng là ma quỷ gì nên sợ; sau nghe có tiếng kêu «cót-cót» tên linh biết chắc là bợm nào gian đây, rồi thấy ta đi tới nên sợ mà trốn. Vội-vàng bước tới thì thấy rõ ràng một bợm-bãy xách trong tay năm con gà: 3 con gà mái và 2 con gà đỏ. Tên linh liền cười nắm cổ chàng ta lôi ra, trợn con mắt lên hỏi rằng: «Ê! Vậy chớ gà nầy ở đâu mà mầy xách đây, rồi thấy ta lại trốn? Phải nói cho mau, không thôi ta vồ cho bẹp tai mà chết bây giờ» Chàng ta nghe hỏi thất thanh, mặt cắt không còn được một chút máu, bèn rung-rẩy lập-dập nói rằng: «Bẩm cậu, tình thiệt tôi nói thiệt, cũng vì nay có anh em hay tới lui chơi, nên tôi tính đi kiếm bắt trộm ít con gà đặng về, con thì nấu ca-ri, con thì nấu ra-gu, con thì làm rô-ti, anh em ăn uống rượu chơi một bữa». Cậu linh nghe bợm ta nói phát rung, giận quá mà phát rung chớ chẳng phải sợ lịnh gì ai, bèn trợn con mắt lên nắm kéo xền bợm ta giải qua quan Biện-lý.

Đó, con bắt trộm về ăn uống nữa thôi, tụi! [illegible]

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

LES ANNONCES
S'ADRESSER:
aux Bureaux du Journal rue Catinat, 152-155-157
aux Bureaux du Trung-Bắc Tân Văn.
chez M. M. Mayence & Cie 9, rue Tronchet.

ĐIỆN

tòa
2 tháng giêng
Tiểu-học

bài âm-tả bằng tiếng bản xứ thì phải theo tiếng nói trong hạt ấy viết ra theo lối chữ quốc-ngữ. Trong các tỉnh đường ngoài xứ Trung-kỳ, thì những bài âm tả bằng chữ quốc-ngữ phải lựa theo tiếng Bắc-kỳ, các tỉnh đường trong thì theo tiếng Nam-kỳ. Nhưng mà những cách nói riêng ở những chữ hoặc Nam-kỳ, hoặc Bắc-kỳ mà học trò không thể hiểu được thì sẽ lựa tiếng thường dùng trong tỉnh mà thay vào.

Khoản thứ 9 —Thường năm quan Thủ-hiến Học-chánh Trung-kỳ thương với các quan Công-sứ mà định trường Bị-thể hoặc trường Sơ-đẳng nào lớn có thể đặt kỳ thi được, định ngày thi và chọn hội-đồng khảo thi.

Hội-đồng khảo thi có mấy viên sau nầy :

—Một viên kiểm-giáo, như không có kiểm-giáo thì một viên giáo-học, như không có giáo-học, thì một viên Đốc-giáo trường Sơ-đẳng thay mặt. Quan Đốc-học tỉnh làm Chánh-chủ-khảo.

—Các viên giáo-chức chánh-ngạch nhiều ít tùy theo số thí-sinh mà định.

—Một viên tùng-sự Nam-triều có thể lựa vào chơn hội-đồng khảo thi nữa. Viên ấy do quan Công-sứ tỉnh thương cùng quan tỉnh mà chọn lấy.

Quan Chánh-chủ-khảo trách nhậm công việc cả hội-đồng, như hoặc quan Chánh-chủ-khảo và các hội-viên về ngạch Học-chánh công việc khoản phổ và có lòng tư-vị rồi có lẽ bị đòi tới Hội-đồng tra xét, tuân theo khoản thứ 12 tờ nghị-định quan Toàn - quyền Đông - Pháp ngày 18 tháng 9 năm 1924.

Khoản thứ 10.—Trước khi thi, Hội-đồng phải một Hội-viên làm thơ-ký kêu tên thí-sinh và bắt thí sinh ký tên vào sổ hạch để đem tên ký đó so-sánh với tên ký trong đơn xin thi có in hay không.

Lúc thi rồi Hội-đồng làm một tờ biên-bản có tên quan Chánh chủ-khảo và cả hội-viên ký. Như có phái-viên Nam-triều vào chơn Hội-đồng thi viên ấy cũng ký tên vào tờ biên-bản đó. Tờ biên-bản ấy phải viết ra hai bản và làm ngày nào phải biên vào cho biết. Trong mấy ngày thi, phòng có điều gì xảy ra phải chép rõ ràng vào tờ biên-bản, lại phải biên những điều sau nầy nữa :

— Số học-trò thi có tên trong sổ ;
— Số học-trò có tới thi ;
— Tên học-trò được vào kỳ vấn-đáp;
— Tên học-trò trúng tuyển và học trường nào (người nào đậu môn nguyên-thì phải biên cho biết : hoặc là đậu pháp-tự hoặc là đậu hán-tự, hoặc là đậu cả pháp-tự cả hán-tự.)
— Như Hội-đồng có lời thăm về học lực sĩ-tử thì cũng chép vào biên-bản.

Hội-đồng treo bảng những học-trò thi đậu, thứ-tự theo phân số mà sắp và treo nơi trường thi chỗ nào khoảng-khoát để thiên-hạ dễ xem. Bảng đó có tên quan Chánh-chủ-khảo, quan Phái-viên Nam-triều và Hội-viên làm thơ-ký ký tên.

Khi treo bảng xong, quan Chánh-chủ-khảo niêm khằng tờ biên-bản, quyển thi và sổ-sách độ lên quan Đốc-học tỉnh khi nào quan Đốc-học tỉnh duyệt quyển thi rồi độ trình một bảng biên bản lên quan Công-sứ tỉnh và nhờ ngài chuyển-tư về tòa Học-chánh tại Huế

Khoản thứ 11. — Bằng Tiểu-học Yếu-lược tỉnh nào trường Đốc-học tỉnh nấy viết theo kiểu định trong nghị định nầy ; khi nào viết xong độ trình quan Công-sứ tỉnh và quan Thủ-hiến Học-chánh ký tên để cấp cho học-trò thi trúng, lại có đóng ấn Nam quan Thủ-hiến.

Khoản thứ 12. — Những kẻ có cấp-bằng Tiểu-học Yếu-lược được có quyền tuyển-cử làm lý-dịch trong làng và Nam-triều sẽ định cho được ngôi-thứ trong làng nữa.

Khoản thứ 13. — Kể từ mồng 1 tháng 9 năm 1925 trở lui trò nào có bằng cấp Tiểu-học Yếu-lược được vào lớp nhì các trường Pháp-Việt khỏi hạch, nhưng sau lên lớp nhứt thì phải hạch.

Khoản thứ 14. — Kể từ mồng 1 tháng 9 năm 1927, ai có bằng cấp Tiểu-học Yếu-lược mới được đi thi bằng cấp sơ-học Pháp Việt

TRUNG-KỲ-HỌC-CHÁNH-TÒA (Huế)

INSTITUTION
VO-VAN
(CANTHO)

Tựu trường ngày **16 Février 1925**, nhằm ngày **24 tháng giêng năm Ất-sửu.**

Học trò cũ nhớ tựu đúng ngày, học trò mới xin gởi thơ, dặn trước kẻo hết chỗ.

Xe máy hiệu LABOR
ĂN HẠNG NHỨT
Hôm ngày 18 Janvier 1925

Ngô văn-Luông hạng nhứt Trà -văn-Chánh hạng nhì và Dương-kim-Lang hạng tư ba người đều ngồi xe hiệu « LABOR » của nhà NAM THANH ở Giadinh hết, đua từ Biênhoa về Saigon mà xe không hư hao chi cả qui vị muốn mua xe hay lẹ thì đến tại tiệm NAM-THANH mà mua xe hiệu « LABOR » nầy chắc chắn và lại nhẹ nhàn lắm. kỳ tàu rồi đâu có lại đủ kiểu mới và đủ màu có một mình nhà NAM THANH ở Giadinh làm Đại-lý nội Nam-kỳ mà thôi, bán giá rẻ lắm.

NAM THANH
Cie
Giadinh Cochinchine

Tàu đi các nước

Tàu chạy đi Annam và Tonkin

Chiếc Réam chạy đi Annam và Tonkin ngày 27 Février lúc 15 giờ.

Lãnh đồ Chargements ngày 26 Févr
Giờ chót ở sở điển-tín 12 giờ ruỡi.
Giờ chót ở bãng tàu M.M. 14 giờ

Lãnh thơ từ ngày 26 Février
Giờ chót ở sở điển-tín 13 giờ
Giờ chót ở bãng tàu M.M. 14 giờ ruỡi.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Compiègne sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn ngày 28 Février

Chiếc Porthos sẽ chạy đi Pháp-quốc ngày 7 Mars

Chiếc Réam sẽ chạy đi Haiphong ngày 26 Février lúc 15 giờ

Chiếc Paul-Bean sẽ chạy đi Singapore ngày 28 Février.

Chiếc Maurice Long sẽ chạy đi Bangkok ngày 6 Mars.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc Compiègne ở Pháp-quốc đã đến Saigon hồi sớm mai nầy.

Chiếc Haiphong ở Colombo chạy qua Singapore hôm 21 Février

Chiếc Lamois ở Haiphong đã đến Saigon hồi sớm mai nầy.

Chiếc Maurice Long ở Bangkok sẽ tới Saigon ngày 3 Mars.

Chiếc Porthos ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ tới Saigon ngày 4 Mars.

Chiếc Fontainebleau ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 4 Mars lúc 19 giờ.

Chiếc Paul-Bean ở Singapore đã tới Saigon hồi sớm mai nầy.

Chiếc Aden ở Marseille chạy qua Đông-pháp hôm ngày 22 Février.

Đàn bà có con mà bị đau đớn và mệt mỏi thì mất sữa, vì huyết càng ngày càng hư.

Ấy vậy hồi còn dài tháng nên mình phải làm sao cho huyết sung túc mới được, là mạng trẻ con do nơi đó mà ra. Thế thì những người đàn-bà có con mà muốn bổ huyết trong lúc cho con bú phải uống thứ *PILULES PINK* vẫn là một thứ thuốc nó làm cho có huyết tốt mạnh và sung túc, rất có ích cho đứa trẻ.

Trong các y-dược phòng đều có bán

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang

Thường năm bổn-hiệu xuất bản một cuốn THỜI-SỰ CẨM-NANG. Trong đấy có đủ các sở, các ty và tên họ các viên quan nhà nước, các lời nghị cần ích cho hương chức làng dùng mà làm việc quan. Lại có vài quyển Tiểu-thuyết rất hay để chư qui vị xem chơi giải muộn.

Bổn-hiệu do theo số các vị mua trước mà xuất bản nên không có in trên số ấy :

Vậy qui vị muốn mua sách Thời-Sự Cẩm-Nang năm 1925 (ất sửu) thì xin gởi thơ và mandat trước cho.

M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
rue Catinat 157, Saigon

Giá một cuốn 2$50
Phụ thêm tiền gởi 0 24

PETIT DICTIONNAIRE
FRANÇAIS ANNAMITE
PAR
J.-B. P. TRƯƠNG-VĨNH KÝ

Quyển tự-vị của quan lớn Trương vĩnh-Ký dịch tiếng Pháp ra tiếng Annam đã hết là hai năm nay.

Từ đấy đến nay nhiều vị hỏi mua, nên bổn-hiệu lo in đã rồi.

Quyển tự-vị nầy tuy in chữ nhỏ mà cho tới 712 trương và có 1250 cái hình rút trong tự-vị Larousse chữ Pháp.

Giá 6 $ một cuốn
Phụ thêm tiền gởi 0$24

Vị nào muốn mua xin gởi thơ hay là đến tại

Imprimerie de l'Union.
NGUYỄN-VĂN-CỦA.
Rue Catinat. 157-Saigon

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 26 Février 1925

GIÁ BẠC

	sớm mai
Nhà nước	10 F 75
Ngân hàng Đông-pháp	10 80
Sté de G. de la Banque Ind. de Chine	10 85
Ngân hàng Hongkong Shanghai	10 90
Ngân hàng Chartered	10 80

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao lấy luôn giá 100 kilos

Vinhlong (Gạo-mới)	5$05 » 5$15
Gocong (Gạo mới)	5 35 » 5 45
Bai-xau (Gạo-mới)	5 25 » 5 35
Baclieu (Gạo-mới)	5 35 » 5 45
Namvian – Gạo trắng mùa cũ	4 95 » 5 05
Namvian – Gạo đỏ mùa cũ	4 75 » 4 85
Giá thường (Gạo-mới)	5 25 » 5 35

LỜI RAO CẦN KÍP

Những người thi đậu cấp bằng coi máy trong hội thi năm 1923 và 1924 thì phải mau mau gởi đến Tòa nhứt dinh Hiệp-lý Nam-kỳ, hình (hình ngay trước mặt và một bên) và giấy khai sanh của mình.

PENSIONNAT
Huỳnh-văn-Chợ
(CHOLON)

Cours par Correspondance

Bổn trường có chọn thầy Langsa giỏi để sửa bài cho những người không thể đến trường mà muốn học thêm đặng thi *Brevet élémentaire, Diplôme de fin d'études complémentaire, Culture générale* (commis) *certificat d'aptitude pédagogique* vân vân.

Xin viết thơ cho bổn trường mà thương nghị.

PENSIONNAT
Huỳnh-công-Phát
SAIGON

Tựu trường ngày 16 Février 1925 nhằm ngày 24 tháng giêng năm Ất-sửu.

Học-trò cũ nhớ tựu đúng ngày ; học trò mới xin gởi thơ dặn chỗ trước kẻo hết chỗ.

Nguyên tôi có 4 sở ruộng tọa lạc tại Tanan tổng An-ninh-hạ:

1° Tại làng Quê-mỹ-Thạnh	5 mẫu	00	00
2° Tại làng Lạc bình	1	05	00
3° id.	3	05	00
4° id.	2	00	00

Số 79.

Trong 4 sở ruộng nầy lâu nay tên Nguyen-văn-Thiện làm, mà nay đã chết rồi, mà lúa ruộng năm 1924 nó đong không có đủ, cho nên tôi lấy lại. Vậy như trong hạt đó ai có muốn làm thì xin tới tại nhà tôi ở tại Saigon. Cầu-ông-lãnh đường Lefèbvre n° 220 mà thương nghị.

VÕ-VĂN-LIÊNG.

CIGARETTES
NATIONALES
Hãy hút thuốc cây cờ
TAM SẮC
đã ngon và không khô cổ
HÃNG
Cie de Commerce et de Navigation d'Extrême-Orient
(ALLATINI) *Saigon làm Đại-lý*

PHOSPHATINE FALIÈRES

Là một món vật thực khá mà bổ cho con nít ăn. Bổ cho tánh dưỡng như sữa, mà lại ngon ngọt, dễ ăn. Dùng nuôi con nít và để dưỡng những kẻ ỷ yếu. Phải đòi cho thiệt hiệu Phosphatine Falières. Coi chừng kẻo lầm đồ giả. Bởi đó nhãn hiệu thiệt là PHOSPHATINE FALIÈRES. Bán tại các nhà thuốc, ở PARIS thì ở đường de la Tacherie, số 6.

HÃNG ÔNG
CHARRIÈRE DUFOURG GARRIGUENC
VÀ CÔNG-TI

Rao cho chư qui-vị rõ rằng dĩa-hát annam

CẢI-LƯƠNG

Đã định giá lại là :

Một đồng hai cắt rưỡi (1 $ 25) mỗi dĩa

CÒN TRONG LỤC-CHÂU

thì gởi cách lãnh hàng hóa giao ngân

Như cần dùng

Hãy xin bổn Mục-lục dĩa hát nơi hãng

N° 21

Hoan-hỉ kỳ oan

(Hồi thứ nhứt)

NGƯỜI BÁN NGỌC BÀY MƯU MUA NGỌC
KẺ VÔ TÌNH MẮC KẾ SAY TÌNH

Hồ-phu-nhân thấy vậy lại tưởng người rét thiệt, nên tiếp nói : « Dữ không! Bị sốt rét đến đỗi rung-rẩy như vầy, sao hiền nương không nói cho ta hay, đặng ta trùm mền cho và ôm cho bớt lạnh ? Ngại nỗi gì mà để vậy chịu rung ? » — Dứt lời, Hồ-phu Nhân với tay lấy mền đắp chung với người rồi lại ôm người sát vào lòng, chiều hơi mà ôm ; tình hình xem có khác nào phận cải duyên kim. Thoản lại người bán ngọc mà đặng vầy, thì phỉ lòng biết bao ; khoái lạc biết bao ; xét kỹ, có kém chi cuộc đẹp duyên cởi rồng, phỉ nguyền sánh phụng ; còn mong - mỏi tìm-tòi sự khoái lạc nào hơn mà chẳng tưởng mình cởi hạt mà lên cõi tiên dạo xem cảnh-vật ? Thật, người bán ngọc lấy làm khoái chí toại lòng khôn kể xiết. Nhưng mà, rủi thay, cuộc vui vẫn chẳng đầy gang, khiến cho tấm lòng thầm ước trộm ao đặng phỉ-nguyền bao nhiêu, đặng khoái chí bao nhiêu, thì sự nghi sợ cũng có đủ bấy nhiêu, nghi sợ có một điều, làm lộng quá mà tiết lậu cơ giao, không toàn tánh mạng. Bởi vậy người bán ngọc chẳng dám để cho Hồ-phu-nhân ôm ; nên, trên thì cũng choàn tay qua ôm cái vóc ngọc mình vàng như Hồ phu - nhân ôm người vậy ; còn dưới, thì cứ nằm chèo-queo, mượn hai gối chổi ra mà để cho tội-lỗi. Tuy vậy mà mỗi đặng kề má phấn, tay ôm đặng mình vàng, thì cũng đủ cho người bán ngọc phới phở tất lòng, nên mình nằm đấy mà trí lãng về đâu không biết. Chừng nghe Hồ phu nhân hỏi bớt lạnh chưa ; người mới giựt mình tỉnh lại. Đáp rằng : chưa ; lại nói : « Chẳng biết sao bữa nay, có uống chút rượu, trong mình khó chịu. » Hồ-phu-nhân nghe người bán ngọc nói vậy, liền tiếp : « Phải, ta đây cũng vậy ! Bữa nay ta uống không mấy ly, mà chẳng biết tại sao từ chi phủi động ! Phải chi hiền-nương không có đau, ta mượn hiền nương chịu khó bóp giùm tay chơn một lác cho bớt mỏi. »

Người bán ngọc nghe biểu đến đều lấy làm mừng lòng, vì tợ đi buôn gặp chầu, đi câu gặp vận, bèn xin vâng chịu liền : « Bẩm lịnh phu-nhân không sao. Tiện thiếp nhờ ân lịnh phu-nhân bây giờ cũng đã bớt lạnh rồi. Vậy để tiện thiếp ngồi đấm bóp cho lịnh phu-nhân một hồi, miễn lịnh phu-nhân đặng yên qui thể. » Nói rồi, người bán ngọc vạt chồi dậy, coi vén tay vén chơn. vén áo vén quần Hồ-phu-nhân, rồi ngồi lại dựa kề, ra tay mần-mò đấm-bóp. Bấy giờ đồng hồ đã quá điểm ba ; người bán ngọc ngồi và bóp và nhắm xem cái gương thu-thủy, nét xuân - san, nhan - sắc tuyệt trần, cốt-cách phi phàm bất tục, mà thầm khen rằng.

« Rõ ràng trong ngọc trắng ngà,
Dày dày sẵn đúc một tòa thiên-nhiên. »

Thấy vậy, nghĩ cũng đáng thương hại cho kẻ hữu tình biết bao ! Càng nhìn càng khen, càng hoan càng hỉ ; lại hễ biết toại lòng khoái chí thì ái-tình càng giục thúc lả-lơi ; nó giục thúc cho đến đỗi, ngồi nhìn trân mà quên lửng sự đời, ngơ ngẩn tợ như người trong mộng. Lòng riêng tưởng dâm tình càng động, làm cho người lẩng-mẩn đê-mê, dường thuyền cây bị sóng giữa vời ; tỉ như bùm sa xuống giếng khơi, thân lúng-túng khôn bơi khó lội. Ngồi suy nghĩ lấy làm tức tối, tơ kia không phải mối thì thôi, nợ nần chi buộc trói đến bồi, nên phải ngồi nhìn mặt mà chịu thiệt thòi chút phận. Duyên kia dầu mà ra hờ-hẫn, vì thuở nay, nhện nầy chưa vương-vấn tơ kia, nghĩ con Tạo thật cũng khéo lả lay, khiến cho chỉ như khóa với chìa, rồi lại để ngồi đấy trơ mắt mà nhìn nhau, tợ như súng nhìn bia, không mồi. Đã vậy lại còn muốn trêu người làm chi mà, đem cái sắc khuynh thành quen thói, cám treo heo nhịn đói nỏ nào ; dường ấy nghĩ mà đau, con trăng-già độc-địa làm sao, dây chẳng lựa dìm buộc vào lấy đặng !

Còn năn-nỉ than dài thở vắn, bỗng đâu nghe, tiếng đồng-hồ vẳn-vẳn bên tai, nghe chưa dứt tiếng chuông, bèn than : Bốn giờ rồi ! Trời đất ôi !

« Nỉ non đêm vắn tình dài.
Ngoài hiên thỏ đã non đoài ngậm gương. »

Than ôi, người ngồi bóp chơn Hồ-phu-nhân, bóp từ dưới cườm lần lên tới trên vế rồi ngồi mà nhìn giọt châu lâm tả. Lúc bấy giờ Hồ-phu-nhân giấc lại càng mê, không còn hay biết chi cả ; mê cho đến đỗi khi cựa mình lăng lộn, bỏ chơn qua gát trên vế người bán ngọc, mà nàng không hay ; còn tay thì ôm lấy gối người. mà nàng cũng không thấm biết. Người bán ngọc, đặng vầy thỏa tất lòng biết bao, nên muốn để cho nàng nằm an vậy hoài cho cam, bèn không dám động ; cứ giữ ngồi cứng ngắt một chỗ đấy mà chịu chết điếng trong lòng, lẩng-mẩn đê-mê, mỗi cách mấy cũng không hề dám day dám trở.

(Mai tiếp).

Hãy hút thuốc gối và thuốc điếu CA-LỐP

GLOBE

SOCIÉTÉ
INDUSTRIELLE
DE VINH-BOI
Bureau : 138 Boulevard Charner. — Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VINH-HOI
SAIGON

Hỡi người Annam,

Nếu Chư-tôn muốn cất nhà và xây tường cho chắc chắn và bền mỹ, thì hãy đến tại hãng lớn quen mới chắc vậy hay là viết thơ mà cung cạnh thì Chư-tôn ắt động viên ở-ở không sợ.

Vì sự chế tạo đã kỹ càng, và nhất nhân nên Chư tôn đừng đến một lần thì thấy lợi tiền thì.

Vì đừng nề thì sự tiền Vôm cũng bằng thứ gạch thường mà lại chắc hơn, bền bỉ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ cứ lần nào phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm hàm hẳn với Chang-long và sắt trắng ở B-ên-hòa, nên tốt lắm, đi lớn mà tại đây hơn.

Nếu Chư-tôn muốn đừng thứ gạch có màu thì hãn hiệu có bốt lòng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghiệp cùng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu, thì bổn hiệu sẽ biết ân lắp tức.

CHỦ SHOP

VIN TONIQUE
ET
BI-NUTRITIF
Du Docteur RIP

Vô-sanh TỬU *của Lương-y* RIP *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán hiệu tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đừnđng dụng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm. nội thấy ngày xuân đã thấm mồn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt dặng cả lên thành đồng, một mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Cận con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nương xe hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm hội, da thị đỏ sáng, tinh thần trán hiệu.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192 Rue des Marins Cholon.

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI KINH
NGƯỜI CỜI NGỰA NẦY
khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

Cuộc lạc quyên

Số thứ nhì

M. Trần-xuân-Hanh à Camau 5$00

Hướng truyền

HAIPHONG

Xe ôtô dụng xe hỏa

Một người lấy đi xe ô-tô từ Haiphong tới Hanoi, khi xe chạy qua đường sắt chẳng may bánh xe ôtô rủi vào mấy cặp ở hai bề đường rầy, người chạy máy bắt nên vận máy cho thoát khỏi, nhưng không được; thình lình một đoàn xe hỏa chạy đến thì hai người hết thể tránh không khỏi nên phải tiện phương tránh xe, thì cái xe hỏa đụng vào xe ôtô rất mạnh, làm cho xe ôtô phải bể nát hư hỏng nhiều phần, nhưng may không con gì đến người cả.

BẮCNINH

Lính khố-đỏ đánh lộn với phường xích Việt-Nam

Vừa rồi một bọn lính khố-đỏ chẳng rõ vì cớ gì mà đánh nhau với bọn xích Việt-Nam một hồi rất dữ dội, làm cho phường xích ấy không dám tường được. Qua sáu hôm sau lại thấy lính khố-đỏ bảo hiên đông nhiều đến gây lộn và đánh nhau với bọn người ở phường xích ấy lần nữa rồi lấy cách rèm vào máy đèn điện của phường xích ấy hư mất cả; may sao nhờ có mấy quan đốc lấy ra đẹp yên.

NA-CHAM

Giết chết ba mạng mà lấy có bốn mươi đồng bạc thôi

Một người dân thổ quới chơ ở chợ Na-cham cũng với người vợ và đứa con nhỏ mới đang ngủ ở trong nhà thì có đứa hung thần đến giết cả ba người mà lấy mất bốn chục đồng bạc. Còn đồ vật trong nhà thì không mất gì cả. Người dân thổ ấy tuy làm nghề quyết chợ nhưng biết ăn tiêu tiện tần nên có gặp nhiệp được ít nhiều như vậy cũng đủ bọn bất lương đã đóm bành lên ngày rồi ra tay làm điều ác nghiệp.

Tự nầy hiệu đương tra xét, xong chẳng trước thì sau cũng bắt được bộn xác nhơn ấy.

Oan khốt thay ! Một nhà ba mạng oi ! Ông có làm điều ác nghiệp gì gây nên thù nên oán, ấy chỉ có bội lội có tiền mà nên thế. Thế thì có tiền cũng là một sự tại làm chăng ?

HANOI

Các hội viên hội Hữu-ái Đông-pháp vào Vinh

Ông Matsuo-ichi Bun-tsuro nước Nhựt-bản làm chức hội-trưởng hội Hữu-ái Đông-pháp của người Nhựt (Amicale Franco-Japonaise) cùng với chín người Nhựt trong hội ấy đã từ Hải-Phòng đi xe-lửa vào Vinh để đi tàu thủy vào Trung-kỳ và Nam-kỳ.

Khi lên garo có quan phó Toàn-quyền Robin cùng các nhà thân thương tây đến tiễn ngài thượng lộ.

Cuộc thi kiểu nhà Hội quán hội Khai trí Tiến đức

Ngày 15 Février, hội Khai-trí Tiến-đức đã mở cuộc thi kiểu nhà hội quán của hội ấy mà ra từ mấy tháng nay, khi nhóm hội thì có các quan Tây và các quí viên người Nhựt cần hội (Amis de l'Indochine) đến dự hội đồng lắm.

Hạng giải thưởng các hạng thì M. Đỗ-văn-Ý được cả. Các quan chưa tại lựa chọn ngợi ông Ý lắm.

Giết người bị ở tù

Ngày 16 Février nầy tòa-án Đại-hình viên xử tội tên Tây đam tên Tam sáu tiết đao xao có phải chết, thì phạt tên Tây 2 năm tù án treo vì tên Thụy khai rằng tên Tam ấy đao chém nó nên nó phải đục đao mà làm tên Tam có thoát mạng nó.

Tên bắt mình nó không có thương tích gì thì sao rằng nó chai đất đi về nó trước chưa bỏ oan phạm án nào nên tên phạt hai năm tù án treo.

CAFÉ HÔTEL DU MEKONG

« Cửu long giang khách sạng »

Kính cùng Lục-châu chư tôn định rõ :

Tôi mới mở thêm tám cái phòng thượng hạng, còn mấy cái phòng cũ tôi đều đổi đồ mới bỏ hết đồ cũ. Mà phòng đều có robinet nước còn trên ba từng lầu thì có cầu tiêu, nhà tắm và douche trên nóc, nhà tắm tôi có xây hồ đúc bằng sạng để chứa nước rất sạch sẽ. Tiền phòng tôi cũng hạ giá xuống nhiều thiệt rẻ. Từng dưới mới mở tôi đem bàn cơm tây và rượu lê sáng đêm. Tôi có dọn riêng một phòng để cho khách ở phòng đông cơm rất tiện. Đầu bếp là bổn người Annam nấu ăn rất khéo léo và rất thiện nghệ.

Tôi cũng lãnh việc đãi tại nhà của quí ngài, miễn là cho tôi hay trước bao nhiêu người ăn tôi thì sẽ làm vừa lòng quí ngài muốn.

Muốn nhờ đồng-bang chiếu cố đến giúp tôi nên việc của ngài thấy cũng nước của tôi sẽ lấp đặt chắc sẽ vừa lòng chẳng sai.

Cảm ơn
TRẦN-VĂN-CHÍ
Kinh đề

古 法 FAA YUE

65, Rue Catinat SAIGON

Bán đủ các thứ đồ xưa bằng sành, bằng đồng cũ, ngọc thạch, mã não, hãy tỉnh Roche. tượng nhỏ bằng ngà bán giá thật rẻ

NÀ LÁY

Ai nấy đều biết nà lấy là khí giải cần nhà quí. Lẽ tiếu cuộc ky lắm, vì ban đêm sáng bán còn thấy lắm chỉ như nà lấy ngày nào không biết đâu mà tránh. Tại vậy tôi có trữ nà lấy theo hộp kim thời bán lẻ lắm, giá như sau đây :

Nà lấy trên như nà bán thuốc may giá 2$30 một cây ; lấy gởi người mua chịu.

Nà vôn (moyen) lấy dưới như vầng giá 3 đồng một cây, lấy chịu gởi buôn nên xâm một cây nà nhỏ để trở hỏi và xâm một cuốn luật để cho phòng khi dẫn thủ tra xét, một cuốn 0$30 ; lấy tới có bán.

BÙI-QUANG-NHƠN (Bentre).

RƯỢU COGNAC
Hiệu :
BISQUIT DUBOUCHÉ & Cie

Rượu mạnh này *ngon nhứt hạng* Ai *không* uống uống *làm*

DENIS FRÈRES
La Dent-de-Lion, Haïphong, Hanoi, Pnom-penh et Tourane
Và tru bán tại hãng

Hãng nghành ở tại Vientiane (Kinh-đô Lào).

XE MÁY-HAP CỦA HÃNG
L'AUTOMOTION
HIỆU :
GRAND LUXE và MALBROUGH
BÁN TẠI
DAI-ICH
Rue des Marins N° 375.— Cholon

Kính trình Lục-châu Chư-tôn rõ :

Xay bên Pháp mới qua thứ xe máy hiệu : MALBROUGH là thứ nặng nhẹn và chắc chắn thuở nay, thứ thường và thứ xe đua, đã thử mãn, bán xi và bán lẻ, Giá rẻ. Xin gởi thơ hỏi bổn-hiệu tặng tức gởi 1 cuốn Catalogue và giá tiền.

Và rẻ bán xi-nhiều để phụ tùng trong xe máy giá rẻ và các thứ dán Manchon thắp nặng đến nửa và đầu lên trọ và để dặng ăng 200 bougies.

Bánh BIT-QUI nầy qui lắm, ăn nó THẢO cái miệng
Có trữ bán tại hãng Denis Frères
Hãng nghành ở tại Vientiane
(Kinh-đô Lào).

TIỂU-THUYẾT MỚI

Mới xuất bản bổ sánh thế với quyển « Hoàng-quyền-Anh » tác giả là M. Vương-quang-Tiêu. Trong ấy kể sự tích cũng một nàng con gái tự-do khi-khái, về sau nàng được vợ chồng bèn hiệp ý lo thêm. Cốt-tích cũng thành Hoàng-long tại bờ-mới an-nang rất là bi-mật. Tác-giả đồng lời rất thanh-tao đông-sáng, nên vừa mới xuất Trọn bộ 2 cuốn, mỗi cuốn bốn cắt, bán tại nhà in Union Saigon.

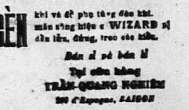

bèn và sẽ phụ tô-ng đàn khí. mẫu sống hiệu « WIZARD » giá rẻ, đứng, treo các kiểu.

Bán sỉ và bán lẻ
Tại cửa hàng
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
102 d'Espagne, SAIGON

Có trữ bán tại hãng Denis Frère Hãng nghành ở tại Vientiane (Kinh-đô Lào).

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thổ thảo trước khi tắp điền những miếng quơn một nhọc họ hay dùng thứ rượu chắc hiệu : PREIGNAC.

Thứ rượu nầy mới bị được đông đi uống, mà chất rượu lại hiệu làm cho bổ khỏe, giồng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hiệu tinh cho mấy nhà tuyệt tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOI LANDRY. 17, place du Théâtre Saigon có thứ nó chai sống nó có thứ trong thùng cho người.

HỠI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ, nếu các ông đã dùng đủ các món thuốc rồi mà chưa khỏi thì nên cho thử thuốc tri PHONG-LOE-ONYER. Chỉ có thứ thuốc nầy là trị dứt được bịnh ấy.

SOCIÉTÉ COLONIALE DES GRANDS MAGASINS

HỘI NẶC DANH VỐN 8 TRIỆU QUAN (20.000.000 frs)

GRANDS MAGASINS CHARNER
SAIGON

Nhà hàng lớn hơn hết. Bán đủ thứ hàng hóa và bán rẻ hơn hết

XIN ĐẾN VIỄNG HÃNG MỘT PHEN

Y PHỤC CHẾ THEO KIỂU TÂN THỜI HO BỐN BÀ VÀ ĐỜN ÔNG

Mấy y phục — Các thứ nón — Áo sơ-mi. Giày, Mũ, vật dụng làm bên Paris — Đồ dùng trong gia-đình — Đồ bằng sắt — Súng, đạn — Đồ dùng theo y khoa — Đồ pụ tùng điện khí — Bàn ghế — Đồ nữ-trang — Sách vở — Giấy viết — Cặp da, valises — Hình — Dầu thơm.

GIAN HÀNG MÁY Y PHỤC

Có một người Langsa coi đo và cắt-y phục người thường hay là theo việc binh linh công dụng.

GIAN HÀNG KIẾN CON MẮT

Có một người Langsa chuyên môn làm y theo toa quan thầy mà bán kiếng.

GIAN HÀNG VẬT THỰC

Rượu chát — Thuốc hút — Phòng trà — Rượu giải lao

VỎ MA THONG SHÁ

MÁY NÓI :
tại phòng việc số 148
tại nhà bán số 540

Dây thép đánh tắt :
MAGCHARNER
Thông thơ số 538

Kiểu mới năm 1924
XE HƠI HIỆU:
ZÈBRE 10 C. V.
7 chỗ ngồi — gọn gàn, đẹp nhứt
4 bực chạy — nhẹ nhàn
1 giờ chạy 105 kilm. — chạy mau
100 cây số xài 9 lít rưỡi săng — ít tốn
SỨC BẰNG MỘT CÁI XE 15 C. V.
Société Indochinoise de Transports
Garage S. I. T.
4. — Rue Filippini. — SAIGON.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NẦY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền
PACHOD Frères & Cie. — Lyon

PATE
PECTORALE
GALLAS
Recommandées dans les affections des voies Respiratoires. Traitement Rationnel des Enrouements, Rhumes, Toux, Bronchites, Asthmes, etc...
Dose: 10 à 15 Pastilles par jour.

PATE PECTORALE GALLAS
Người nào trong họng thở không thông, Khan tiếng, Sổ mũi, Ho gió, Ho lao, Suyễn. Nên dùng thứ thuốc hiệu GALLAS nầy. Mỗi ngày uống từ 10 cho tới 15 miếng.
GIÁ MỘT HỘP.......... 0$60
Có trữ bán tại nhà thuốc của ông
L. SOLIRÈNE
BÁC-SĨ CỬ-NHƠN
Nhứt hạng bào chế y sanh, cựu giáo sư nơi trường chánh dược phòng ở Montpellier bên Chánh-quốc.
Ở ngang nhà hát tây — SAIGON

THỨ RƯỢU
Quinquina Saint Raphaël

Uống về bổ TỲ
Đại lý khắp cõi Đông-Pháp
Maison DENIS FRÈRES d'Indochine
SAIGON
Băng nghánh ở tại VIENTIANE (Kinh-đô Lào)

XE MÁY ĐẠP CỦA HÃNG L. CAFFORT
hiệu « ALCYON »
ĐUA ĂN HẠNG NHỨT
Hôm bữa khai trương Trường đua xe máy-đạp tại Saigon bên phía mấy người Langsa đua lãnh phần thưởng của quan Toàn quyền ban thì M. Le STUNFF ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON ăn hạng nhứt.
Còn bên phía mấy người Annam đua lãnh phần thưởng khai trường thì M. Trần-văn-THINH hạng nhứt M. Trần-văn CHÁNH hạng nhì, hai vị ấy cũng ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON
L. CAFFORT.
Số 32, 34, 36, Rue Catinat. — SAIGON.

(DƯ LUẬN BẮC KỲ)

Cái trình-độ văn-minh

Của nước mình

Nước ta từ ngày có Nhà-nước bảo-hộ mở mang gây dựng cái nền văn-minh cho ta, nào là đường sá mở ra rộng rãi, thông hành tiện lợi, nào là chợ to phố lớn, buôn bán sầm uất, nào là khai các khoáng sản, lập các đồn điền, nào là trường canh-nông bồi đắp xảo, nào là tàu bồn xe hơi, trường học nhà thuốc, nào là sở điện-báo, nhà ngân-hàng, nào là cột vô-tuyến xưởng phi-cơ, những công cuộc sửa sang ấy cũng đủ vẻ vang được mấy mặt cho giang sơn vả lại người mình học hành có vẻ tấn tới, tri thức có vẻ khôn ngoan, am hiểu được ít nhiều chủ nghĩa gây dựng được ít nhiều hội buôn nào đến diễn đàn thì thấy những bài văn-chương rất lý thú, ra ngoài đường sá thì thấy những mối y phục rất là bảnh bao. Nếu có một người ở đâu mới đến, thấy những giang sơn như gấm như hoa, nhân vật đáng yêu đáng mến ấy, thì ai cũng cho là một dân có giáo hóa một nước có văn-minh.

Song người chê ta chẳng vội giận, người khen ta chẳng vội mừng, ta cần phải tự vấn mà thôi. Vậy ta thử gẫm lấy mình, thử hỏi lấy mình, xem mình đã thật văn-minh chưa?

Mà chưa được! những cái vẻ vang đẹp đẽ ấy chỉ là hình thức văn-minh, chớ có phải là tinh-thần văn-minh đâu. Tinh-thần là cái cốt từ bề trong, hình thức là cái vỏ bề ngoài, văn-minh mà không có tinh-thần, thì cái vỏ bề ngoài cho dầu chuốt dẫu đẹp đến đâu cũng là vô dụng, có khác gì quả cam bề ngoài sắc đỏ vừa bóng như vàng như ngọc, mà bề trong khô xác, thì còn có thâu dụng làm sao được?

Vậy tinh-thần là cái gì? Có phải là nghề nghiệp là văn-học là phong-tục không?

Người các nước rất trọng nghề nghiệp, vô luận nghề gì cũng phát đạt, cũng thạnh hành, đủ vận tải những hóa hạng đi xứ khác, đổi lấy những đồ thực dụng về làm giàu cho nước. Người mình thì hình như không để ý về đường nghề nghiệp cho lắm, làm ruộng thì cứ giữ nguyên thói cũ, không biết đổi giống chọn đất là thế nào, cho nên mỗi năm thâu hoạch đã kém hơn người đem bán thì giá cả cũng chẳng bằng ai. Nghề làm thợ cũng thế, năm nay Hội-chợ thấy có mấy món hàng ấy, sang năm cũng chỉ thấy có mấy món hàng ấy mà thôi, chớ chẳng thấy có thêm thắt ra chút nào, thì còn phát đạt sao được? Nghề đi buôn thì lại kém nữa, người mình đi buôn bán ở ngoại-quốc để kiếm lời thì không có, mà những người ngoại-quốc vận tải những hàng hóa đến nước mình để đánh đổ lấy những huyết-sản của mình là phần nhiều. Ấy nghề-nghiệp của người mình là thế trách nào mà đường kinh-tế chẳng có phần quẫn bách, có dân-tộc văn-minh nào mà nghề-nghiệp lại như thế không? Về đường văn-học thì nước mình kể cũng đã nhiều người biết chăm chút cho tử đệ theo học, song cũng chỉ đông đúc ở mấy lớp sơ-học thôi, chớ đã thấy mấy người đỗ được đến bác-sĩ vào được đến hàn-lâm đâu, đã thấy mấy người phát minh được môn triết-lý, môn khoa-học gì cho quốc-dân nhờ đâu. Vả mua một cách thì thấy người mua những sách phổ-thông, sách luân-lý là phần ít, mà người mua sách tiểu-thuyết, sách tiếu-lâm là phần nhiều, ra một tờ báo, thì người xem những bài nghị luận, những việc thế-giới là phần ít, mà người xem câu chuyện bông lơn, bài văn phú phiếm là phần nhiều, thử hỏi có dân-tộc văn-minh nào mà văn-học như thế không?

Nói đến phong tục người mình thì lại chán lắm nữa. Mấy năm nay chỉ thấy nói những cải-lương phong tục mà kỳ thực thì những đám quan hôn tang tế vẫn cứ thấy bày trò linh đình phao phí, bỏ bao cương vẫn cứ hà hiếp con em, đóng góp vẫn chưa công bằng, kiện cáo vẫn cứ xảo ngữ, những bậc sĩ phu thì hình như lấy những sự cờ bạc hát xướng làm vui thú, làm phong lưu, mà những sự thương luân bại tục không buồn, nói không buồn nghe bằng ngày vẫn thấy luôn luôn. Có dân-tộc văn-minh nào mà phong tục bại hoại như thế không?

Ấy đấy những cái tinh thần văn-minh mà còn như thế, thì những cái hình thức đã nói trên kia dẫu có cũng như không!

Vậy cái vấn-đề trình-độ văn-minh tiến-hóa của nước mình ngày nay có phải là cái chức-trách chung của quốc-dân, mà lại là chức-trách to nhứt của những người có nghĩa-vụ không?

KHAI-HÓA.

CHƯ TÔN!
Ai muốn ngăn ngừa cho thân
CHO KHỎI ĐAU
NHỨT LÀ
Khan cổ, đau cuống họng, yếu tim, đau phổi thì chỉ có ngậm THUỐC HƯỜN
VALDA
Hơi thở đã thông mà lại được khỏi lo cảm mạo thương hàng. Dầu có thở hít buội bặm cỡ đây hay là có vật độc.
Thì cũng Khỏi lo đau
Còn có đau:
Sổ mũi, Khan cổ, Khao tiếng, nóng lạnh cũng là ho thì cũng cứ dùng THUỐC
PASTILLES VALDA
ngậm thông hơi tốt lắm.
Mà phải nhớ mua thứ thuốc đó mới linh nghiệm
Coi cho Kỹ trên nắp hộp có hiệu chữ
VALDA
MỚI THIỆT PHẢI

PENSIONNAT

Khương-hữu-Phụng

Vĩnhlong

Trường nầy lập ra năm nay, nhờ người kỳ đây của và mỗi năm số thi đậu hằng cấp sơ-học đông nhiều, nên học trò càng ngày càng đông. Năm rồi bổn-trường phải cất thêm lớn rộng mà học trò vô cũng đã có ở hết, nên mấy trò vô sau không có chỗ. Vậy trò nào muốn xin vào trường đi vào học, thì xin lúc nầy đồng viết thơ cho bổn trường biết cổ trước cho tiện bề sắp đặt thêm chỗ.

Hãy nộp trước mới chắc đặng, vì bổn-trường đo thêm chừng 20 chỗ ngủ mà thôi.

Bãi trường Tết: 15 Janvier 1925 (21 tháng chạp Annam).

Tựu trường: 15 Février 1925 (24 tháng giêng A nam).

VÌ ÍCH LỢI CHO CHƯ-TÔN, NÊN CHƯ-TÔN HÃY MUA THỨ
CRÉSYL-JEYES
Là một thứ tẩy trược thiệt và lại rẻ tiền hơn hết. Rầy phòng bị sự bịnh truyền nhiễm.

Hãy dùng CRÉSYL JEYES mà phòng các thứ bịnh dữ thường hay giết gà vịt.
CRÉSYL-JEYES
ĐẠI LÝ TOÀN CÕI ĐÔNG-PHÁP
Société Marseillaise d'Outre-Mer
Rue Ohier, Saigon

Tóc người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mày xanh.
Dùng CRÈME hiệu SIMON
CRÈME SIMON
PARIS

vẫn giữ da mặt được thẳng tốt, dịu-mềm, im-mướt.
Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.
Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi-trùng chích đều phải tan mất.
PHẤN VÀ XÀ-BÔNG HIỆU: SIMON.

Bột tên PHOSPHATINE FALIERES danh tiếng lâu nay, bán gọi đựng trong hộp thiếc hàng chỉ khít kính lắm.
Có mua, chuộng cho được bột PHOSPHATINE FALIERES dùng bổ tinh thần, lấy cho con nít mất sữa, người lớn đau huyết, ông già bà cả liệt nhược, cũng là bổ có đau ốm mới mạnh.
Có trữ bán cùng hết. — Hội chủ thì ở Paris, số 6, đường La Tacherie.
R. C. Paris, 63.309.

CHUYỆN NGƯỜI

Gil Blas de Santillane

TỰ THUẬT

Tác giả: LE SAGE

(Tiếp theo)

Đó, tôi nghĩ cho con gái chủ tôi như vậy, song tôi chẳng biết mình phải thi-thố cách nào. Mỗi khi nàng thấy tôi thì nàng chẳng khỏi mỉm cười và tỏ lòng vui vẻ. Mình có thể sửa soạn bề ngoài của mình cho đoan-trang, miễn đừng thới quá thì thôi, mà cho hiệp với duyên phận của mình, thì vô hại; bởi vậy cho nên từ đó về sau tôi cứ ăn mặc rất nên sắc sảo. Tôi trộm thấy ý Amore phải lòng tôi lắm, và tôi lại xem mình bất quá một đứa gia-tướng may phước kia, mảng có lòng mến sắc mà quên phận mình ty-tiện. Muốn cho khỏi uổng tấm lòng của nàng hạ-cố, tôi hằng sửa soạn trong mình, chớ thuở nay tôi chẳng hay lo sự ấy. Tôi tìm cách nọ thế kia đặng mà trau dồi cho khôi ngô diện-mạo. Có bao nhiêu tiền, tôi cũng đem mua hết những áo quần, những sáp vuốt tóc, những nước hoa. Mỗi buổi mai vừa thức dậy rồi, tôi lo thay đổi y phục và ướp nước hoa trước hết, đặng như có phải chường đến trước mặt tiểu-thơ, mình khỏi ra dáng đứa tầm-phào vô lễ. Một phía thì tôi lo trau dồi mình cho diện mạo khôi-ngô, còn một phía thì tôi giữ cách cử-chỉ cho đoan-trang để nàng thấy mà đẹp dạ; nhờ vậy mà cái phần phước của tôi nó đến đã hầu kề.

Trong bọn tùy-nữ của tiểu-thơ có một người tên là Ortiz. Người ấy đã già, ở với chủ tôi trót hai mươi năm ngoài có. Khi trước bà ấy giữ tiểu-thơ, và, từ lúc nàng lớn khôn, bà lại theo mà hầu-hạ, song khỏi làm mấy việc nặng nề. Hồi nào thì bà ấy soi tỏ các điều trái phải của tiểu-thơ ra hết, chí như lúc bấy giờ, bà lại êm đi. Rốt cuộc tiểu-thơ tin cậy bà hết sức. Buổi chiều nọ, bà ấy liệu chừng chẳng có ai, bèn kêu tôi mà dặn kính rằng, nếu tôi biết khôn, khuya lại, lối nửa đêm, tôi khá ra ngoài vườn đặng bà nói một chuyện lạ, tôi nên biết lắm. Tôi cầm tay bà ấy mà giã từ và hứa rằng tôi không lỗi hẹn; đó rồi hai đàng chẳng dám chuyện-trò lâu, e người ta gặp thình-lình mà khốn. Tôi mới hay rằng tiểu-thơ phải lòng tôi, chẳng còn nghi ngờ chi nữa hết, nên tôi mừng rỡ khôn cùng, ráng làm tỉnh hết sức mới dằn lòng đặng. Trong nhà đó ăn cơm chiều sớm lắm; tuy vậy mặc lòng, mà từ lúc tiếp đặng tin ong cho đến bữa cơm, tôi coi lâu thôi vật-vật, và từ xong cơm nước cho đến giờ ông chủ tôi đi nghỉ, nào phải mau gì! Tôi coi dường như buổi chiều ấy, cộng chuyện nào trong nhà cũng đều làm chậm chạp khác thường. Đã vậy mà tôi lại còn gặp thêm việc nầy mới thảm. Ông chủ tôi đã lui vào phòng rồi chớ, song đã chịu ngủ đâu, ông còn ngồi mà nhắc chuyện giặc-giã cho tôi nghe, nhắc những chuyện cũ đã nói rồi mấy bận. Song chuyện nầy người có kể tên các viên danh tướng đồng thì với người đó nữa; người lại thuật luôn các công-nghiệp của họ xưa kia. Ngồi mà nghe người nói cho giứt chuyện, thì tôi xốn-xang hết sức! Song rốt lại người mới thôi nói và nằm xuống ngủ. Tôi bèn lui ra phòng của tôi, bên đó có một cái cửa mạch trổ thông ra vườn đặng. Tôi lấy sáp thơm mà dồi hết cả mình, tôi lấy một cái áo trắng mà ướp nước hoa rồi mặc vào để làm áo lót; và, khi xem xét lại, thấy mình chẳng còn bỏ sót vật chi nội cuộc-tiệc sắm ra đặng khêu lòng tiểu-thơ tôi đó, tôi liền bước thẳng ra vườn.

Tôi chẳng thấy bà vú Ortiz ở đó. Tôi đoán rằng, chờ mà không thấy tôi ra, bà ấy buồn lòng đã trở vào ngủ, và rằng giờ hẹn-hò đã trật qua rồi. Tôi thầm trách ông chủ nhà; song tôi còn đang lầm-bầm rủa-thỏa ba cái chuyện giặc-giã của ông ấy mới thuật cho tôi nghe đều hư việc tôi như vậy, thì tôi vùng nghe đồ mười giờ. Tôi tưởng rằng đồng-hồ đi sai rồi chăng, và rằng lúc ấy sớm nào cũng một giờ rồi chắc. Nhưng mà tôi lầm rồi đó, vì đặng chừng mười lăm phút nữa, tôi nghe đồng-hồ khác đổ mười tiếng rõ-ràng. Chừng đó tôi mới thầm nói như vầy: « Hay a! Mình còn ếp cây chờ thỏ trọn hai giờ nữa. Vậy cho người khỏi trách mình không đúng-đắng. Bây giờ cho đến nửa đêm, mình mới tính làm sao? Thôi, mình cứ rảo bước trong vườn, để nghĩ coi phải thi-thố cách nào cho cái vai tuồng của mình kham đặng. Đóng vai tuồng nầy thật là mới cho mình lắm, phải chơi gì. Mình chưa thạo cách đối-đãi với đờn-bà danh-giá. Phải chi gặp mấy ả tầm thường kia, thì mình đã chảo-chan rồi. Song như người danh-giá, mình lại phải dùng cách khác mới xong. Theo mình tưởng đây, lẽ khi làm anh khách đa tình phải cho biết lễ-nghi, cho vui-vẻ, cho dịu-dàng, và cho biết tôn kính người ta, song chẳng nên nhúc-nhắc. Đừng tưởng rằng hốt-tốc mà xong, đây phải biết tùy cơ ứng biến.

(Sẽ tiếp).

SAIGON IMP. DE L'UNION — TIRAGE 3,500 EXEMPLAIRES — L'administrateur Gérant: NGUYỄN-VĂN-CỦA.

Tirage: 3025 ex
Saigon le 26-2-1925
[signature]

Khai hóa nhật báo

Mỗi ngày ra một số

Mục đích của bản báo là thi thố theo cái chính sách khai hóa của Chính-phủ Bảo hộ, duy chỉ lấy phong hóa tốt của tổ quốc và thâu thái lấy văn hóa mới của Thái tây điều hòa cả hai cái văn minh mới cũ mà mở mang cho quốc dân về đường tinh thần và vật, chất, nghị luận chính đáng, văn chương đứng mực, bao nhiêu những công việc trong nước và tình hình thế giới đều đáng tái rất kỹ càng và thông tin rất mau chóng kỳ nào cũng có cái văn thơ và tiểu thuyết rất hay, để tiện cho các độc giả tiêu khiển trong khi nhàn hạ.

Giá báo bán như sau nầy.

Đông-Pháp		Đại-Pháp và ngoại-quốc	
Một năm	6 $ 00	Một năm	8 $ 00
Sáu tháng	3 50	Sáu tháng	4 50
Ba tháng	2 00	Ba tháng	2 00

Ai muốn mua xin gởi Mandat cho:

KHAI-HÓA NHẬT BÁO
Hanoi

RƯỢU SAM-BÁNH
MOËT & CHANDON
NHÃN XANH
Là tốt hơn hết
PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO
Nài cho đặng thứ nhãn có cái NGÔI SAO 5 nhánh
Phải nài cho đặng rượu Champagne nút và bọc bằng keo, vì có nhiều thứ khác học lắng chỉ.
Còn ngoài mỗi thùng, ngan số thứ tự có chữ A. M. V. con dấu đóng mấy chữ trên, đóng bằng sắt nướng đỏ, chớ không phải viết bằng mực. Chữ A. M. V. là dấu riêng của Đại-lý tại Saigon.
Đại-lý cho cả Đông pháp,
AGENCE POUR L'INDOCHINE
DE LA MAISON MOET & CHANDON
227, 229 et 241, Rue d'Espagne. — SAIGON

Nguyễn-văn-Thiết
Quản-lý
ĐẠI PHÁP-VIỆT KHÁCH-LẦU
Hôtel de France
145, Rue Lagrandière, N° 153. — Saigon
Giá rẻ hơn các nơi

PHÒNG TRỒNG RĂNG
VINCENZI
Quan-Tán-đi Lương-y MALLAZH ở Paris
Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ
Dây thép nói 371
Số biệm 22 đường Lagrandière
Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Phần thưởng quí trọng
Cho những người hút thuốc JOB
Hãy nên hút thuốc JOB vì mùi đã ngon lại thơm, không khô cổ, may được *Bon prime* thì được lãnh đồng hồ trái quít bằng vàng, xe máy.
Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.
Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuông vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông già hút thuốc JOB, còn bên khác thì có chữ hãng kỷ tên và có nhựt định trước thưởng đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đồ xứng đáng.
Thuốc JOB trừ tại hãng BOY LANDRY ở gần nhà hát Tây.
Vậy chúng ta hãy nên hút rồng thuốc JOB *hay là không hút thuốc.*

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO
HÃY HỎI CÁI KỲ TÊN : MIDY
SANTAL MIDY
(Sân-tan Mi-đy)
Thuốc nầy hiệu và tinh hảo đã trị bịnh *đau lậu*, mới có gì đều thần hiệu. (Không có dùng thứ Copahu và không cần thọc).
Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.
Buôn bán lẻ sỉ, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.
TRỮ BÁN TẠI NHÀ THUỐC CHÁNH
Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE
(Ngang nhà hát Tây, tại Saigon)

Cái thú vui

Ở CHỐN THỊ-THÀNH

Có kẻ tuổi vừa mười tám. Gái đến chừng nầy mà chưa có chồng thì hay sợ lỡ thời. Song không phải là có vì duyên bạc phước chi nên chẳng kẻ ngó ngàn: Hồi năm ngoái đây có con hương-trưởng đến coi; nhưng có chê là ông tác ít-li, dầu giàu có bơn người có không sở mộ. Lại cũng còn hai ba chỗ nữa, như con ông thầy Thép, cháu mụ ban Lính, có cũng chẳng ưa, vì một dáng thì cách trở xa xuôi, một đàng lại A B cơi lu quá!

Lắm lúc nghĩ có lấy làm e duyên ngận phận, thôi may có đặng vui lòng; là vì có một chàng hình dung nho-nhã, lại mới đậu kỳ thi cấp-bằng sơ-học nữa đây, phải lòng có nên cậy mối đem lời..... Rồi lễ hỏi, còn đợi năm lành sẽ cưới.

Có thằm nghĩ cha mẹ có giàu có mà trễ sanh có hai chị em cô. Chị có chồng rồi gặp chỗ sang giàu, có con út chạ mẹ cưng, chắc sau phần có chẳng cực. Lại chồng có là người học thức, còn chi phĩ tình hơn là may sau đây chồng có có sở mần ở chốn thị-thành; có rửa cẳng cho sạch mà đi vớ đi giày, xuống lên song-mã ô-tô; có dồi phấn, có thoa soa, khi thì coi hát bóng, hát xiết, hát cải-lương, và có rảnh, có học đòi chút tiếng tây đặng có làm quen với dăm cho dễ.

Từ đó cô tư tưởng đứng, chiêm bao rầm, trông cho ngày tháng qua mau; chớ cái cảnh đất lắm ruộng phèn, vịt gáo sáng, gà gáy khuya, không còn gì là thú vị cho cô nữa.

Chẳng dè cái cảnh ngộ của cô sau nầy lại trái hẳn với chỗ ước mộ của cô: Lang-quân cô yêu cô, trọng cô nhiều, song chàng có cha mẹ già, lại phải tiu-dắc một bầy em đông. Nhà chàng nóc về cảnh vườn, rảnh ấy chàng rất mến rất ưa, là vì ở đó chàng hằng được yên tri yên tâm khỏi bị sự rộn ràng như ở phiên ba đô hội. Cô thấy ý chồng như thế cô buồn thầm.

Một hôm kia mấy cây hoè cây lan đua nở còn bên cụm mai cụm sứ thi chim nói liếu-lăng; lang-quân cô gọi cô mà nói: «Này mình, hãy coi hoa nở mùi thơm bét-ngát, chim chiền đọng hát nỉ-non; đôi đứa ta hãy giữ cái tình thì chung nồng mặn như mùi hoa đó, trước sau khắn khít như cặp chim nầy; thương nhau thì ở đâu cũng vui, mến nhau bao giờ cũng đẹp. Phải không mình? Có gượng cười mà nét mặt ấu sầu, rồi có mới hỏi mối: — Ý mình vậy tôi không dám trái: chớ tôi tưởng lại nếu mình xin lên Saigon làm việc thì mới vui hơn nhiều. Tôi nghe nói ở trển có vườn-thú biết bao nhiêu là cây cỏ lạ thú vật kỳ; còn châu-thành thì đèn điện sáng trưng, lầu cao phố rộng, đủ trăm điều đẹp mắt vui tai, xe cộ dập dìu, ngày tối lại qua không ngớt. Ở trển ngày thường cũng vui hơn ở dưới nầy ngày tết. Nghĩ lại mấy người ở dất Saigon thật hữu phước, họ vui chơi cả tháng họ năm kia... Chớ còn như phận tôi đây, hễ bước cẳng ra, thì gặp cẩu cau lắc-lẻo, xuống sông đìa cẩn, vô bụi gai quào, cả đời chỉ biết ông táo cái lò, măng kiếp chưa rời nồi cơm trách cá!

T. X.

(Mai tiếp)

SÁCH
Minh-Tâm Bửu-Giám

Sách Minh-Tâm Bửu-Giám cuốn thứ nhì par Pétrus Trương-vĩnh-Ký đã xuất bản rồi.

Vậy quí vị muốn mua xem thì xin gởi thơ cho M. *Nguyễn-văn-Của, Imprimerie de l'Union, rue Catinat 157 Saigon.*

Giá bán . . . . . 1$00 một cuốn.
Phụ thêm tiền gởi . 0 20.

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯƠN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ khỏi chẳng cần chi phải CỮ ĂN và an đường trong phòng. Thuốc hườn nầy để uống liền rồi đi coi mua tại tủ rồi ăn thôi.
Bán tại Nhà thuốc Lương-y DEHAUT, 167, Boulevard Sébastopol, 167, Paris, và tại hiệu trong các Pharmacie đều có bán.

Ordonnances
Spécialités
Herboristerie
La plus ancienne officine d'Extrême-Orient
PHARMACIE PRINCIPALE
FONDÉE EN 1868
L. SOLIRÈNE, Pharmacien de 1re classe
Licencié Es-Sciences
Place du Théâtre
TÉLÉPHONE N° 218
SAIGON
Droguerie
Accessoires
Laboratoire
Parfumerie
Photographie
Optique Médicale
Exécution rapide et rigoureuse des Ordonnances de MM. les OCULISTES par un SPÉCIALISTE FRANÇAIS DIPLOMÉ
Toutes les nouveautés et les meilleures marques pharmaceutiques
Réception par chaque courrier
Expédition rapide dans l'intérieur
Service spécial pour l'exécution des ORDONNANCES URGENTES pendant la nuit et le midi

Peptonate de FER ROBIN

Là một thứ thuốc qui báu vô cùng để mà trị những bịnh YẾU ĐUỐI, LIỆC NHƯỢC và DÃ-DƯỢI

Ông Mce Robin đã tiêm được phương thuốc nầy hồi năm 1881, được những lời ban-khen của các ông giáo-sư danh tiếng như là ông Hayem, ông Huchard, ông Raymond và vân vân.

Ông Berthelot là một nhà Hóa-học đại danh có nói sự cần ích thuốc nầy trong tờ phúc của ngài chạy cho Hàng-lâm-y-viện Paris hồi năm 1885.

Năm 1890 quan lương-y Jallet phong ngợi ông Mce Robin là bạn đồng nghiệp của ngài, và nhận rằng phương thuốc nầy là một phương thuốc hay hơn các thứ thuốc khác.

Thuốc *Fer Robin* đã bổ huyết mà lại thêm trị các chứng bịnh *Dã-dượi* bịnh đờn bà *Đau-máu* hay là *Mất-máu* và bịnh tiểu nước đái-ngọt.

Thuốc *Fer Robin* bổ dưỡng rất mau lại sức, và nó lại trị được chứng bịnh *Kém-huyết* và các chứng bịnh khác gốc bởi bịnh ho mà sanh ra, kêu là Scrofuleux.

Thuốc *Fer Robin* dùng nó không có bón (hượt trường), không có đi tiêu nhiều, và cũng không có nặng bụng nữa.

Thuốc *Fer Robin* nầy uống từ nhểu, ấn khôn hao mà lại mau thâm; cũng có chế ra thứ rượu kêu *Vin Robin au Peptonate de Fer* và *Pepto-Elixir*, mùi nó thơm thơ và ngon lắm.

Hãy nài cái nhãn *Robin* và đừng chịu thứ nào khác mà cũng tùng tiệm vậy.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-hạng L. Solirène ở ngang nhà hát tây Saigon.

Nhà bào chế của ông Mce Robin thì ở tại đường Poissy môn bài số 13 Paris.

Sống lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

Hiện hãy giờ bên nước Nhựt-kỷ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hãy còn nên lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chẳng hề, ăn nói rõ ràng, có ngày ở ngoài trại ra, nói đồng coi tới-lui làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm hỏi, ông thử cho hiểu vì đâu ông nay đã lão mà còn coi còn sức lực khỏe mạnh như vậy? Ông già đáp lại rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, cũ đời tôi trước khi ăn cơm hay uống một ly nhỏ rượu Quina Gintiane hiệu Mace ai mượn thứ rượu Quina nhỏ lắm.

Người khách nghe đoi chẳng cần lòng muốn một việc lường, lần về nhà sắm đặng một rượu Quina Gintiane mà dùng mỗi bữa, thảm lự nghe nói công cô đa thanh xanh. Ông bèn rủ chơi đi cùng rượu ấy đem về mà uống hầu nhanh mau.

Ly nhỏ rượu Quina Gintiane hiệu Mace ai mượn thứ rượu Quina nhỏ lắm.

德盛

CHƯ QUÍ BÀ, QUÍ ÔNG VÀ QUÍ VỊ

Hễ sự tiu dưỡng cần; chưa-tôn hầy chẳng nên bổ-hiền mới vái lời cho chư-tôn rõ vì sự cần-lao, mà chư-tôn và thân hằng có hiếu cho chư-tôn, nên đến bổ-hiền mà mua đỡ. Vì các thứ đồ mà chư-tôn có đây đi biển trong lúc Tết Tây và Tết Annam, cũng là đồ cho những người hạn-hiền lợi giá nơi Thuộc-địa. Bổ-hiền có bán đủ thứ đồ tết, đồ cho chư-tôn cho lợi, mà giá lại rẻ lắm. Món đồ tốt cũng vậy, không có vì nhà bán rẻ hơn. Ai mà muốn biết chắc thì đến đây, bổ-hiền, thì sẽ hỏi lại mấy người bạn hàng của bổ-hiền, thì biết rõ, vì họ có mua thường, họ rõ việc nói ngay. Bổ-hiền bán đồ rẻ: thứ hàng Bắt-thật tốt. Bán vì vì bổn đã cũ; nỉ đen, đỏ đồng, đỏ bông, đỏ xọc, đỏ chạm, đỏ thêu bằng bông vàng bông bạc, nhiều hột gà, bằng, muyến, thơ in đủ, in hột, bọng bông đủ các thứ màu, lãnh hoạch, lụa các-đê, lụa quần-soàn, nỉ may mùng, các thứ vỉ bông và trọn đồ các màu, các thứ nón tây, giày ba, giày tây, giày cườm, giày bóc, các thứ trữ nước hoàng. Các thứ vóc đủ và vải mùng, v. v. Có bán hàng Tàu, xuyến đen, khăn tàu, khăn bọc-thân, hàng chăn-chiên, chăn-nỉ, trữu, lụa-soan trắng, v. v. Hoàng đồ nữa, đồ bọc, đồ chạm, đồ thêu đủ kiểu, phòng khi chư-tôn có hỏi cái gì thì bổ-hiền sẽ có mà bán cho. Giá cả đều hạ hơn người khác. Kính mời chư-tôn hãy giáng lâm cho bổ-hiền được tỏ lòng thảo kính.

Đánh dấy thầy đề: CHAUVIN.—Saigon.

Nhà BỔ-HIỀN.
(ở đường Catinat, Saigon.)

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE-ASIATIQUE
38, Rue de Canton — à CHOLON

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đã sanh hơi rất nhiều, sanh ra bịnh ao hoặc tiêu ra, bần-thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân-thể gầy-mòn yếu-đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy đến đâu khai-vị tấn-thực, trở nên tinh-thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

CÁCH DÙNG:
Đứng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hoàn lạ . . . . . 0 $ 60

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG BỔ-PHẾ-CHỈ-KHÁI-HUỜN

Phổi con người ta là 1 ngôi chí tôn trong ngũ tạng, nó đi đỗ hấp mà thay đổi cái thanh khí. Cái thể chất của phổi rất mềm mại, yếu ớt, vì vậy nên hễ có phong hàng, ngoại cảm, hoặc đàm nhiệt nội xâm, thì phổi đều chịu hành trước cả, làm cho hô-hấp phải ngưng trệ, mà sanh ra bịnh ho, nếu trước chẳng lo điều-trị đi cũng ngày càng thêm nhiều rồi thành ra bịnh ho-lao thổ-dâm, lọc huyết, trở nên tinh-thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

Bần Đường ra công bào chế thuốc nầy tánh hòa hưỡn, không khắt phạt, chuyên trị các chứng bịnh phổi, trước đó rất linh nghiệm, bết cứ nam-phụ-lão-ấu đều dùng thuốc *Bổ-phế-chỉ-khái-huờn* nầy được cả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày, sớm mai trưa, chiều, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 huờn, đờn bà có thai mỗi lần uống 7 huờn, con trẻ một tuổi uống 1 hoàn, hai tuổi uống 2 huờn, ba tuổi uống 3 huờn, nói tóm lại hễ thêm 1 tuổi thì uống thêm 1 huờn cho đến 14 tuổi thì uống đúng 14 huờn, theo người lớn, uống với nước trà.

Giá mỗi ve là . . . . . 0 $ 40

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG THANH TÂM NGƯU-HOÀNG HUỜN

Thuốc nầy chế trị nam phụ lão ấu, thánh linh mỗi năng đàm chấp, hoặc trúng phong khí hôi tinh nhơn sự, ngôn ngữ cuồng cẩn rồng, con nuốt lão hàng lay chơm quên với, trúng thử phát nhiệt, ác hôi nồng nhiệt, phát cuồng nhảy nhót, gặp tay giọt chơm; nhức nhức ho hen, hàng ẩu nhiệm đàm; nhẹ thì khó-hấp phải ngưng trệ, mà sanh ra bịnh ho, nếu trước chẳng lo điều-trị đi cũng ngày càng thêm nhiều rồi thành ra bịnh ho-lao thổ-dâm, lọc huyết, trở nên tinh-thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

Bần Đường ra công bào chế thuốc nầy tánh hòa hưỡn, không khắt phạt, chuyên trị các chứng bịnh phổi, trước đó rất linh nghiệm, bết cứ nam-phụ-lão-ấu đều dùng thuốc *Bổ-phế-chỉ-khái-huờn* nầy được cả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày, sớm mai trưa, chiều, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 huờn, đờn bà có thai mỗi lần uống 7 huờn, con trẻ một tuổi uống 1 hoàn, hai tuổi uống 2 huờn, ba tuổi uống 3 huờn, nói tóm lại hễ thêm 1 tuổi thì uống thêm 1 huờn cho đến 14 tuổi thì uống đúng 14 huờn, theo người lớn, uống với nước trà.

Giá mỗi ve là . . . . . 0 $ 40

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG THANH TÂM NGƯU-HOÀNG HUỜN

Thuốc nầy chế trị nam phụ lão ấu, thánh linh mỗi năng đàm chấp, hoặc trúng phong khí hôi tinh nhơn sự, ngôn ngữ cuồng cẩn rồng, con nuốt lão hàng lay chơm quên với, trúng thử phát nhiệt, ác hôi nồng nhiệt, phát cuồng nhảy nhót, gặp tay giọt chơm; nhức nhức ho hen, hàng ẩu nhiệm đàm; nhẹ thì khó-hấp phải ngưng trệ, mà sanh ra bịnh ho, nếu trước chẳng lo điều-trị đi cũng ngày càng thêm nhiều rồi thành ra bịnh ho-lao thổ-dâm, lọc huyết, trở nên tinh-thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

Bần Đường ra công bào chế thuốc nầy tánh hòa hưỡn, không khắt phạt, chuyên trị các chứng bịnh phổi, trước đó rất linh nghiệm, bết cứ nam-phụ-lão-ấu đều dùng thuốc *Bổ-phế-chỉ-khái-huờn* nầy được cả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày, sớm mai trưa, chiều, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 huờn, đờn bà có thai mỗi lần uống 7 huờn, con trẻ một tuổi uống 1 hoàn, hai tuổi uống 2 huờn, ba tuổi uống 3 huờn, nói tóm lại hễ thêm 1 tuổi thì uống thêm 1 huờn cho đến 14 tuổi thì uống đúng 14 huờn, theo người lớn, uống với nước trà.

Giá mỗi ve là . . . . . 0 $ 40

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG THANH TÂM NGƯU-HOÀNG HUỜN

Thuốc nầy chế trị nam phụ lão ấu, thánh linh mỗi năng đàm chấp, hoặc trúng phong khí hôi tinh nhơn sự, ngôn ngữ cuồng cẩn rồng, con nuốt lão hàng lay chơm quên với, trúng thử phát nhiệt, ác hôi nồng nhiệt, phát cuồng nhảy nhót, gặp tay giọt chơm; nhức nhức ho hen, hàng ẩu nhiệm đàm; nhẹ thì khó-hấp phải ngưng trệ, mà sanh ra bịnh ho, nếu trước chẳng lo điều-trị đi cũng ngày càng thêm nhiều rồi thành ra bịnh ho-lao thổ-dâm, lọc huyết, trở nên tinh-thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

Bần Đường ra công bào chế thuốc nầy tánh hòa hưỡn, không khắt phạt, chuyên trị các chứng bịnh phổi, trước đó rất linh nghiệm, bết cứ nam-phụ-lão-ấu đều dùng thuốc *Bổ-phế-chỉ-khái-huờn* nầy được cả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày, sớm mai trưa, chiều, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 huờn, đờn bà có thai mỗi lần uống 7 huờn, con trẻ một tuổi uống 1 hoàn, hai tuổi uống 2 huờn, ba tuổi uống 3 huờn, nói tóm lại hễ thêm 1 tuổi thì uống thêm 1 huờn cho đến 14 tuổi thì uống đúng 14 huờn, theo người lớn, uống với nước trà.

Giá mỗi ve là . . . . . 0 $ 40

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG THANH TÂM NGƯU-HOÀNG HUỜN

Thuốc nầy chế trị nam phụ lão ấu, thánh linh mỗi năng đàm chấp, hoặc trúng phong khí hôi tinh nhơn sự, ngôn ngữ cuồng cẩn rồng, con nuốt lão hàng lay chơm quên với, trúng thử phát nhiệt, ác hôi nồng nhiệt, phát cuồng nhảy nhót, gặp tay giọt chơm; nhức nhức ho hen, hàng ẩu nhiệm đàm; nhẹ thì khó-hấp phải ngưng trệ, mà sanh ra bịnh ho, nếu trước chẳng lo điều-trị đi cũng ngày càng thêm nhiều rồi thành ra bịnh ho-lao thổ-dâm, lọc huyết, trở nên tinh-thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

Bần Đường ra công bào chế thuốc nầy tánh hòa hưỡn, không khắt phạt, chuyên trị các chứng bịnh phổi, trước đó rất linh nghiệm, bết cứ nam-phụ-lão-ấu đều dùng thuốc *Bổ-phế-chỉ-khái-huờn* nầy được cả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày, sớm mai trưa, chiều, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 huờn, đờn bà có thai mỗi lần uống 7 huờn, con trẻ một tuổi uống 1 hoàn, hai tuổi uống 2 huờn, ba tuổi uống 3 huờn, nói tóm lại hễ thêm 1 tuổi thì uống thêm 1 huờn cho đến 14 tuổi thì uống đúng 14 huờn, theo người lớn, uống với nước trà.

Giá mỗi ve là . . . . . 0 $ 40

Nếu chư-tôn có lòng lo ngại về sức mạnh của con chư-tôn không đặng tốt, thì chư-tôn nên cho nó dùng.

SỮA ĐẶT NGỌT

NESTLÉ

ĐÈN HIỆU:
ALSDOR CHICAGO

Thắp bằng dầu dừa, không khói sợ nguy hiểm gì cả mỗi giờ thắp chừng 0$01 sáng sủa bằng 300 ngọn đèn cây 2$50 một cái.

Đồng hồ nhỏ hiệu CARR vàng double 14 carats, có đặt đeo tay đen, có giấy bảo kê

9 rubis..... 9$50
15 " 11 00
Có hộp đỏ, trả thêm.... 0 70

ĐÈN KÉO

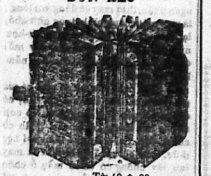

Từ 40 $ 00

(Đồi cuộc cách kiểu cà-kính) có bán dây lọc khói cần thấy chi hỏa, giá 0$50.

KÈN HÁT HIỆU:
LE PARFAIT

Bán gì hát cũng đặng
45$00, 50$00 và 72$00

Viết thơ cho
Hãng R. CHOMIENNE.
đường Catinat Saigon.

LAIT CONDENSÉ
DANCOW
COPENHAGEN DENMARK
DANISH DAIRIES. MILK EXPORT LTD.

ĐẠI-LÝ KHẮP CÕI ĐÔNG-PHÁP
Có trữ bán tại hãng:
DENIS FRÈRES
Hãng-nghành ở tại Vientiane Kinh-đô Lào

Tan-Lun-Long & Kan-lung-Chanh
830 841 Rue des Marins Cholon

Seul dépositaire des articles de Paul Canavaggio et de Chapeaux Borsalino.

CHAPELLERIE *Nón nỉ tại tiệm tốt có bán thứ tốt nổi tiếng theo kiểu kim thời. Hiệu* Paul Canavaggio *và* Borsalino *có đánh tiếng bán phương Tây. Giá rẻ hơn hết.*

PARFUMERIE *Dầu thơm nhứt hạng tại thành Paris như là: Houbigant, Coty, Roger & Gallet Rigaud, Gellé Frères.*

Articles émaillés et aluminium *Các thứ khiến hàng khăn với tốt tâm.*

Hóa vật nhiều quá, kể không hết, xin quí ông quí bà đời gót lại tiệm tốt qui mua thì rẻ.

Imprimerie SAIGON & Fils à Paris(6e)

Giấy hút thuốc hiệu LE NIL
TỐT NHỨT HẠNG
Có trữ bán tại hãng
DENIS FRERES à Saigon

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Thợ chuyên môn ở các tiệm lớn Thành Paris về

KHÁNH-KÝ VÀ CÔNG-TY

64, đường sô-xi (*Boulevard Bonard*), SAIGON.
Dây thép số 68 — Dây thép đi tắt Khánh-ký, Saigon.

Lãnh rửa hiếu và in ri giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình để hiếu, hình màu đủ sắc, hình về bằng mực tàu; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rõ ràng các nơi. — Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Công cụ bán đủ để dùng chụp hình; Rửa hình và rửa kiểu rất khéo và rất giống. — Ở tiệm có sẵn các kiểu khoán. — Có bán sơn thủy bằng nước, bằng dầu, để các màng Tổ tổng hoặc vẽ theo ý qui khách đặt, khi đóng hàng muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước hết mua mới khỏe.

Qui khách ở Lục tỉnh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi thơ hay đánh giây thép đề chỉ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

POUGUES

Nước POUGUES này để BỔ LỰC rất nên *thần hiệu* lại còn trị bịnh **BAO-TỬ** và bịnh đau **RUỘT** nữa.

Có trữ bán tại hãng
DENIS FRÈRES
Hãng-nghành ở tại Vientiane
(Kinh-đô Tèo)

SÁCH NÊN XEM

- Tuy-sử của lợi « VIỆTNAM THANH-HIẾN » mới ấn..... 0$ 60
- Nhơn-giáo của DOCTRINE DES HOMMES của ông Trần-trọng-Kim, mới quyển. 0 60
- Thi nào là một nền Văn-minh? Quyển sách của ông Phan-Khôi, ký tên ở P. BERNET và mới quyển..... 0 60

Đã có bán tại Imprimerie de l'Union — Saigon. Ở xa gởi thêm 0$ 10 tiền gởi.

INJECTION REYRARD D'ALGER

Thuốc thoa hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ

ĐỜI TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU mới bị hay là cũ để lâu rồi.

Trong 323 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 321 người, 17 tiệm bào chế trong 3 châu đều ĐẠI VAI BỐ: SPÉCIALITÉS PETRAUD

SÁCH
CÁC SẮC THUẾ CHÁNH NGẠCH

Gồm đủ các sắc thuế có phụ thêm những chương giải nghĩa rõ hiểu các thể lệ về kỳ hạng đóng tiền thuế; khi nào xin chuẩn giảm số thuế; về giấy thông hành, giấy chứng bản thân và thuế đánh lâm,

Chức việc tổng, làng, các vị điền chủ, nông gia càng chuyên về nông nghệ, thương mãi cần phải đọc sách này cho hiểu cách tính thuế và số thuế cần mình phải chịu.

Thiệt là một quyển sách rất qui cho mỗi người ai thấy.

Chữ tây, mỗi cuốn ..... 2$ 50
Chữ quốc-ngữ, mỗi cuốn 2 50
Phụ thêm tiền gởi 0 20

Có bán tại nhà in
Imprimerie de l'Union NGUYỄN-VĂN-CỦA
157 Rue Catinat Saigon.

HANG BUON
Nhập-cảng Xuất-cảng

LÃNH VIỆC — BÁN SỈ
CÓ TRỮ BÁN:

Rượu thuốc BOURDOU
Quinquina Kola-Coca
là rượu rất bổ dưỡng

Rượu bọt *Grands vins Bassilous* rất ngon hiệu: ASTI CINZANO.
DUC DES BARDES.

Rượu mùi-nà và Sirops thượng hạng uống vào đặng mát mẻ hiệu CAZANOVE.

Rượu để uống
cho bổ sức và tiêu chuyển hiệu: LIQUEUR IZARRA
LIQUEUR DU PERE KERMANN.

Rượu uống để ngừa bịnh thiên thời hiệu: BLACK HEAD RUM.

Rượu chát tốt
BOURGOGNE và BORDELAISE và rượu chát thường đặng của hãng: BOUCHARD Père & Cie ở BEAUNE (tỉnh Cô) bottled at them.

Rượu chát thượng hạng của hãng Société: COOPÉRATIVE des MUSCATS NATURELS de FRONTIGNAN.

Rượu chát đỏ hiệu St ESTÈPHE và rượu chát trắng GRAVES của hãng: «JOURNU».

Nước tẩy độc hiệu: LE NÉOPTOL FRANÇAIS.
Đặng trừ đủ-oi trùng
Đặng tránh khỏi bịnh truyền nhiễm.

Bột sữa Cacao hiệu: ELESCA
Pha với nước sôi đặng điểm tâm rất tiện lại thêm ngon ngọt

Dầu thơm nhứt hạng làm toàn bằng trái thiệt của hãng: LAUTIER Fils à GRASSE (France).

Màu nhuộm các thứ tơ, lụa, hàng, giá hiệu: Teinture LA MIDINETTE.

TẠI KHO CỦA ÔNG
E. HEUMANN
102-104, đường Mac-Mahon
SAIGON
Dây thép nói số 225 — Tên đăng đánh dây: EHUCO

BỊNH LIỆT KHÍ
Giết trị lành mạnh bằng thuốc hiệu
GINAT et SYNOUSINE
Phải chích mấy cây ống
Hãng CHARLES B Paris, rue de Grenelle, 40

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU
GET!
Rượu này uống mát khoan khoái vô tiệu.
Làm bằng đường tin sinh.
BÀ CHÚA HƯƠNG
CRÈME BAT-HA.
Pha lẫn với nước, rượu Bạt-hà Pipperminte tăng lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng đến trụ từ năm 1796
Ông GET FRÈRES
à SAINT GUYEN (Indre-et-Loire)

Thời-đàm

Oan thật là oan

— Bữa nay mình bị rầy, bị rầy mắt việc ký, đã bị rầy mà thiếu chút nữa bị thôi một cái lỗi trong con mắt. Oan cho cái là oan.... Ai ngờ đó mà cái nợ đi trọn cây áo lương một tháng bao nhiêu? Mười lăm đồng! Mười lăm đồng mà sức khỏe tiêu thân; sớm mơi sáu cũng chảo cho đi, xế nào cũng chảo về, đường đi cứ ngược xuôi xuôi, khỏi hành nhứt là phải qua mấy khúc sông to, sấp nước gió thì phải mượn bèn cho Trời-đất. Mà tâm việc Nhà-nước thì phải cho đứng đắng, bỏ tốt đến nơi thì mình phải có mặt tại nhà Thơ kẻo lại thơ đem lại... rồi ở đó mà chờ cho tàu đến chuyển tàu nữa chạy về, có khi đến mười hai giờ trưa mà tăng chưa ra ứng. Ở trong có làm gì.... cây mà phải nhọc, điếu hôm đây anh trọn 2 cắc thuốc lá, vợ mình nghĩ chồ làm qua mới lương anh em mới rủ nhau ra ngoài cửa nằm bóng mát. Tôi nghiệp ai đói anh trọn X mới vừa phải vừa đi vừa lăng, ông buồn ra bỏ đó rồi trọn 2. đồ anh X mà lấy gạch kuổ mắt mình! Oan lắm, oan lắm! Còn mới hôm qua nầy bị giông gió lớn mình đứng trước hết năm phút đồng hồ, ông lớn vỏ ông nói đọc ra ông lấy cuốn giấy ra chép vô nữa!! Mình mắt nổi lia ông thợ lịa, nghỉ mà mắc cỡ với anh em. Oan biết bao nhiêu! Oan biết bao nhiêu!! Còn hôm nay đây, quí thầy nào xui dựa thật tử oai; nó lấn mất tiếng thiếu dầu mất cả mặt ta nữa chớ. Ai lại không nhớ: từ hồi ở sở lên Paủ thì ông buộc từ bạch mi chí mi thanh phát, ai cũng phải kêu ông là *Quan-lớn*, nào không được phép kêu ông. Vậy mà quên mới đây cho chớ.

Ông tên mình hồi hôm nay có mấy cái thơ, mình giựt mình, mới viu mở miệng: «*Bẩm ông*» thì ông có tay trọn mắt, nạt lia: «*Mầy không biết* 'no hả? *Mầy không biết tao hả?*!» Mình la hoảng: «*Bẩm quan lớn*.... » mới khỏi đòn.....

Ngẫm cái tiếng *Annam* mình hay thật là kỳ. Thuở nay bề Phủ, Huyện, thì *kêu ông lớn* hơn như hạng Bố-Phủ mới là *kêu Quan-lớn* ấy ở! Cái nầy..... vậy mà cũng là *Quan lớn*, nghĩ tức mình, muốn tên *Quan trắng trắng* cho đáng mà sợ bị hớp tai. Thôi kệ gì thì kệ... để mình kiếm hai bàn mình mà nói cho nó hay, khỏi nó lộ mo như mình mà bị ăn *Nam-kê* thật xúp!»

Tôi đi suy lường một mình đi thơ nghe ảnh nói lắm điều như vậy, nghĩ càng buồn cười; như khi về, cầm viết tả mấy *lời*, kêu oan giùm cho ảnh.

T. X.

Trong một kiếp sanh mình chẳng chi lo sợ hơn là hay đau lối thôi và thường ngày mỗi mệt, mấy đứa con hay hơn là bịnh trong là vì nó rất rẻ và càng ngày càng hết huyết và lại yếu đi rất gần.

Bởi vậy cho nên trong gia tộc đông mà mỗi lần con em, mình hay lo cho mọi hay con ốm, thì lo thường dùng thứ *PILULES PINK*, vì nhờ thuốc ấy nó bổ huyết và bổ gân, cũng là giúp việc dưỡng tiêu hóa, có đủ vật chất làm bổ cho cứu yếu.

Không có thứ bịnh thứ *PILULES PINK* mà không bị người ta khỏi; bịnh nặng, làm cho khỏe khoắn khỏi mất mỏi và bảo thủ nữa lực được vững vàng.

Trong mỗi ống đều có hai...

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI ĐỂ BÁN
HIỆU NÓ LÀ:
CON SÒ

Cũng như dầu sáng hiệu *CON SÒ*.
Không có thứ nào bằng.
Dầu hiệu *CON SÒ* là tốt.
Đầy thấp thử coi rõ, không muốn đừng thứ khác.

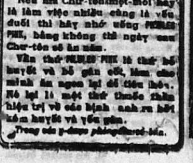

Nếu mà Chư-tôn mệt một hay là làm việc nhiều càng là yếu đuối thì hãy nhớ uống PILULES PINK, bằng không thì ngày sau Chư-tôn sẽ ăn năn.

Vẫn thứ PILULES PINK là thứ bổ huyết và bổ gân cốt, làm cho mình ăn ngon lại đỏ con hồng. Nó lại là một thứ thuốc thần hiệu trị về các bịnh sanh ra bởi thiếu huyết và yếu gân.

Trong mỗi ống đều có hai...

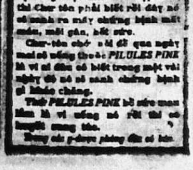

Hãy dùng đi qua ngày mai, những việc gì mà hôm nay làm được, như việc bịnh cần mình cũng chớ để qua ngày mai sẽ cần nhe.

Vậy Chư-tôn một mỗi, yếu sức, bị những việc làm cần gấp mới, thì Chư-tôn phải biết rồi dây nó có mình ra mấy những bịnh mất mặt, mất gân, hết sức.

Chư-tôn chớ nói để qua ngày mai sẽ uống thuốc PILULES PINK là vì ai đâu có biết trong một vài giờ nữa sẽ sanh chứng bịnh gì khác chăng.

Thứ PILULES PINK bổ nên mau làm là vì uống nó rồi thì có hiệu-nghiệm ngay tức.

Trong mỗi ống đều có hai...

Rượu hiệu RHUM DU PILAR nấy
Trữ tại hãng L.U.C.I.A
La một thứ rượu đặt bằng mía ròng, nên mùi thơm mà lại ngon lắm

Nếu ai thường dùng rượu nấy, thì tinh thần trở nên tráng kiện; nhứt là trong cơn bịnh thời khí lưu hành, như dùng thường rượu nấy thì tránh khỏi các thứ bịnh truyền nhiễm.

Còn bình nhựt mà thường dùng, thì kinh lạc lưu thông, mau tiêu hóa trợ động.

Thiệt là một thứ rượu rất hữu ích; xin chư-tôn mua thử mà dùng, thì mới rõ là một vật hữu dụng.

Như có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu: chữ vàng, lại chính giữa trong thì có hình Đức-chúa Bà đặt mũ triều thiên, tay bồng Su chúa, thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine
34, Boulevard Charner. — Saigon

Société Anonyme des Tuileries de l'Indochine
Hội nặc danh chuyên nghề làm và bán

NGÓI GẠCH
VÀ CHẬU ĐỂ TRỒNG KIỂN

Ngói 22 miếng lợp được 1 thước vuông (úp mí đôi)

Gởi thơ xin sách và kiểu mẫu ngói và gạch

Nhà việc ở tại đường Charner, số 34 — Saigon
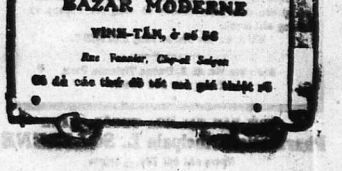
Dây thép nói số 169